Kyrkjeliv
I NORD-AURDAL

Julenummer 2025 **Kyrkjeliv nr. 3** **Årg. 63**

Foto: Jeanett Aspholt-Weisser

FRÅ REDAKSJONEN

Det var då så lite.

Det nærmar seg jul, og nesten alle er hektisk opptekne med å handle julegåver, lage mat, vaske hus, førebu selskap, gå i julebord og julelunsj og planlegge julehelga frå A til Å. Når du rasar rundt frå det eine til det andre, kva ser du? Kva kjenner du på? Er alt berre stress? Ser du konkurrentar som skal ha tak i akkurat DEN gåva som du skal ha tak i, og som det kan hende berre er ei att av i butikken? Er alt berre eit race for å få til ei mest mogeleg perfekt jul? Eller tenkjer du også litt på andre ting og andre folk i denne tida?

For mange år sidan, då ungane mine var små, hadde Felleskjøpet annonsert ei leikemotorsag med kulekjede som gjekk rundt. På den tida sleit det eine barnet mitt med hørsel og språk, og var veldig stille i barnehagen. Han var vel så vidt 3 år, hadde akkurat byrja i barnehagen, og var oppteken av alt som hadde med gard, skog, maskiner og dyr å gjere. Og denne motorsaga, den skulle han få i julegåve. Då eg kom til Felleskjøpet hadde dei ikkje att, og det var heller ikkje å få tak i. Eg vart nesten knust, slik hadde eg gleda meg til å gje han denne gåva. Som han no ikkje kom til å få. Redninga kom i form av ein av dei tilsette som hadde kjøpt same gåve til sitt barn. Han sa: «Du kan få kjøpe saga mi!», og så gjekk han og henta den. «Nei!», meinte eg, «det er då til barnet ditt!» Men han stod på sitt. Han ville at barnet mitt skulle få gåva, for han kunne få tak i ei slik sag seinare. Då eg takka han med ein klem sa han «Det var då så lite». Lite visste han kor mykje dette kom til å bety. For å gjere ei lang historie kort for dei som lurer på korleis det gjekk: Då barnet mitt kom i barnehagen over nyttår hadde han mykje å fortelje, og støtta av ei samtalebok der dei tilsette var informert om alt som hadde skjedd gjekk barnet mitt på «talarstolen» i samlingsstund og fortalte (med hjelp av dei vaksne) om det han hadde fått til jul og kva han hadde gjort i juleferien. Kulekjeda på saga gjekk nesten varm av at alle skulle prøve. Det var eit gjennombrot for at barnet mitt deltok meir aktivt i leik og munnlege aktivitetar, og for at han følte seg trygg. Cirka halvanna år seinare sa far: «Eg hadde aldri trudd at han skulle prate meir enn syster si!» etter at han hadde hatt med seg guten ein heil dag. Det var sjølvsagt ikkje berre gåva som utløyste alt dette, men kombinasjonen av å ha fått ei eksepsjonelt fin gåve til jul og dei trygge rammene ved trygge vaksne og det å ha ei samtalebok som gjorde det trygt å seie noko. Men likevel. For oss betydde det VELDIG mykje at mannen på Felleskjøpet ga frå seg gåva slik at mitt barn kunne få den til jul. Og eg er evig takksam. Men for han var det berre ein liten ting.

Så tenk på dette, neste gong nokon takkar deg for noko: Kan hende finst det betre ting å seie enn «Å, det var då så lite!». Til dømes: «Berre hyggeleg», «triveleg å kunne hjelpe» eller eit enkelt «ver-så-god». For det som er veldig lite for deg, kan vera heile verda for mange andre. Det kan vera alt frå fysiske, konkrete ting, til ein klem eller ein hyggeleg setning. Mange av oss er ikkje flinke nok til å seie gode ting til andre, til å vise at vi bryr oss, til å fortelje at vi set pris på nokon. Det kan vera litt flaut, eller «kleint», men for mottakaren kan det redde heile dagen.

Oppfordringa mi i år er at du skal vera ekstra hyggeleg mot folk rundt deg. Sei ein «Takk» om nokon held oppe døra for deg. Gje ein klem til nokon du bryr deg om. Smil til ein framand du møter i julerushet. Ein liten ting for deg kan bety veldig mykje for andre.

Med ynskje om ei god og fredeleg julehøgtid!

Helsing Marit

DEN NORSKE KIRKE
Nord-Aurdal kirkelige fellesråd

Kyrkjeliv I NORD-AURDAL

Opplag: 3500
Redaktør: Marit Trøen Bjørnshagen
Trykk: Rolf Ottesen AS
Utgjevar: Sokneråda i Nord- Aurdal
VIPPS: 660778

Kontonummer: 2320.28.52955
E-postadresse: kyrkjeliv@gmail.com

KIRKEKONTORET I FAGERNES

Jernbanevegen 5, 2900 Fagernes
Tlf. 61 36 00 60
Mandag – fredag 9-15

Kirkeverge/daglig leder
Veslemøy Kvamme
Tlf. 958 68 588
E-post: vk766@kirken.no

Sekretær
Eirunn Steinsfjord Tlf. 90 70 31 48
E-post: es429@kirken.no

Barne- og ungdomsdiakon
Martha Fodnes
Tlf. 905 84 374
e-post: mf828@kirken.no

PREST/SOKNEPREST
Geir Wiknes
Tlf. 971 31 441
E-post: gw255@kirken.no

Kristine Inderhaug
Tlf. 95 81 25 05
E-post: kf532@kirken.no

Prost
Carl Philip Weisser
Tlf. 91 55 55 04
E-post: cw478@kirken.no

Kantor
Monica Korsli Solberg
Tlf. 90 40 08 45
E-post: ms358@kirken.no

Driftsleder bygg
Øyvind Huset
Tlf: 99690708
e-post: oh372@kirken.no

Driftsleder gravplass
Sigve Nordåker
E-post: sn939@kirken.no
Tlf: 47 61 42 15

MENIGHETSRÅDSLEDERE

Aurdal
Jeanett Aspholt-Weisser
Tlf. 90 68 13 35
E-post: jeanett_sandli@yahoo.com

Tingnes
Jonny Rye Tlf. 95 93 71 97
E-post: jonnyrye10@gmail.com

Skrautvål
Håvard Meisdalshagen
Tlf. 99 46 73 48
E-post: meisdals@online.no

Tisleidalen
Anna Rust Holt Tlf. 41 33 18 46
E-post: anatas.rust@gmail.com

Svenes
Leder kirkelig fellesråd
Karen Marie Grythe Tvedt
Tlf. 41 22 28 19
E-post: karen.tvedt@hotmail.com

Ulnes
Sigrun Irene Rognås Tlf. 92 02 00 23
E-post: sig-rogn@online.no

Tid for
ETTERTANKE

ved Jostein Enger

MELLOM FLYTTEFOT OG FOTFESTE

Et år har gått siden forrige skolegudstjeneste. Elevene har fått skarre-r, men juleevangeliet er det samme. Mye er nytt – det viktigste står fast. Sånn er det vel i livet også: Her sitter jeg i vårt nye kjøkken. Ser utover en ny utsikt. Og kjenner på et snev av ny innsikt: Man flytter ikke fra seg selv. Jeg er og blir den samme – ett år eldre.

Som kapellan i Os tar jeg del i sorg og glede. Gravferd og bryllup, konfirmantundervisning og andakter. «Messy Church» er familiegudstjeneste med aktiviteter både ute og inne: I oktober sprang jeg orientering – i prestekjole. Lagde sauer av marshmallows. Og gjemte meg med fireåringene under et teppe. Stølsmesse har vi ikke – jeg savner Breiset! Men friluftsgudstjeneste har vi, i skjærgården. Jazzmesse og Regnbogegudsteneste står også på programmet. Og salmekveld med Eyvind Skeie.

I september ble jeg med kirkestaben på «velferdstur» til Stoltzekleiven i Bergen: Et motbakkeløp med høydeforskjell på 300 meter, unnagjort på et kvarters tid. Jo da, jeg løper fortsatt gatelangs. Og til topps på Lyshorn. Vi har flott turterreng noen steinkast fra utgangsdøra. Båt har vi fått, fortsatt uten fiskeutstyr. («Stakkars fisk!») Hytta er endelig bare en båttur hjemmefra. Svogere og svigerforeldre bor i nærheten. Svigermors middager er farlig gode.

Flere har tatt turen på besøk over fjellet siden flyttelasset fant veien til ny adresse i januar. Morsomt var det å ha besøk av gode prestekolleger fra Valdres i mars. Familien har vært her, flere ganger. Vi vil gjerne ha mer besøk, bare ring! Overnatting må du kanskje ordne selv – annekset er fortsatt på tegnebrettet.

Litt trangt er det når alle barna er hjemme samtidig. Dessverre skjer det altfor sjelden. Men når julen ringer inn - da er vi samla. I ny stue. Men til velkjente tradisjoner: Tre nøtter til Askepott. Juletre og julegaver. Ribbe og riskrem. Og det gamle, grensesprengende juleevangeliet: Barnet som kom – og som alltid kommer – med bud om frelse og fred. Mye er nytt – det viktigste står fast. God jul!

Mvh
Jostein Enger
Kapellan i Os

Hamarbiskop Ole Kristian Bonden

Juleandakt 2025

– Det nye livet – den dyrebare gaven

Når dagene i desember er på det mørkeste, kommer julen med lyset og håpet. I krybben ligger et nyfødt barn – et liv som begynner, men også en gave som gis. Ikke bare til Maria og Josef, men til hele verden. I det vesle Jesus-barnet møter vi en Gud som våger å være liten, som våger å være nær. Han kom til oss som et nyfødt barn, det skjøreste og mest verdifulle vi har, helt avhengig av menneskene rundt seg. Barnet i krybben minner oss om vår egen sårbarhet og avhengighet.

Det var Maria som bar han frem, fødte han i en stall og ga ham varme og nærhet. I Marias omsorg for barnet gjenkjenner vi kjærligheten fra Gud. Og i Jesu tillitsfulle blikk aner vi julemysteriet; At Gud overgir seg i menneskenes hender. Gud gjør seg til ett med alle i verden som er forsvarsløse, maktesløse og svake. Slik utfordrer han oss til å gjenkjenne Gud i alle mennesker – også i oss selv. I barnet blir avstanden mellom oss viska ut.

Juleevangeliet lar oss ane det mysteriet det er, at livet har et feste som er så uendelig mye større enn våre egne krefter. Verden og livet hviler i en kjærlighet som skaper lys der mørket råder, rettferdighet der urett er begått, tro der fortvilelsen har festet taket. Julebudskapet er så storslått, og samtidig så nært. Det er et under og en gave. Det er Ordet som blir menneske, og som tar bolig iblant oss. Det er Guds sønn, lagt i våre hender.

Velsignet jul!

Madonna og barnet henger i Vallset kirke som fyller 175 år i år. Foto: Steffen Laursen.

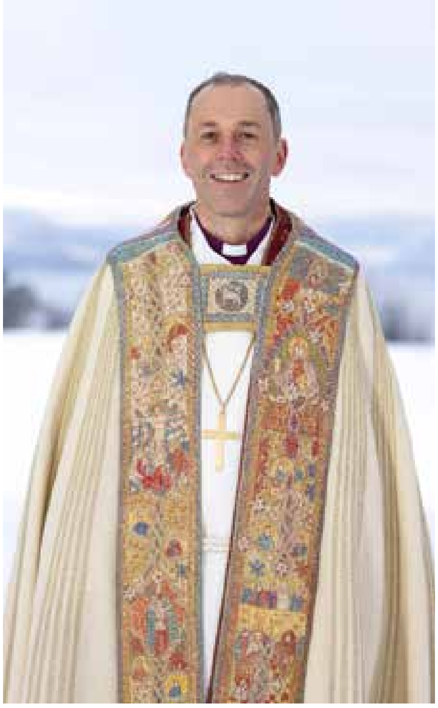

Du ser på meg blidt og stille –
da undres jeg over at ord
som Angsten og Hatet og Hevnen
er kjent av noen på jord.

Så lenge et hjerte skapes
hellig og reint som ditt,
skal mennesket tro og håpe
trass alle tap det har lidt.

Jeg løfter deg, barn, som en visshet
mot skjæret av Ragnarok-rødt:
I lyset av regnbuens løfte
blir barnet – vår frelser – født.

Hans Børli "Barnet"

90.000 barn i Norge vokser opp i hjem med rus. Med din støtte kan vi hjelpe flere familier som strever!

Gjør barnas hverdag litt lysere.

Gi din gave på **Vipps 936679**

Blå Kors

Ny sokneprest i Nord-Aurdal

Tekst og foto: Hans Enger

Valdres har fått nok en sokneprest som er lokal. Geir Wiknes er født og oppvokst i Rogndokken i Vestre Slidre. Dette er like ved grensa til Nord-Aurdal, hvor han ble innsatt som ny sokneprest søndag 17. august. Kyrkjeliv ønsker Geir velkommen blant oss!

Geir har gjort tjeneste i bispedømmet vårt tidligere, nemlig i Trysil og Elverum, og en kort periode i Øyer/Tretten. Derfor er han kjent av mange, ikke minst biskopen vår, som han jobbet sammen med i flere år i Elverum.

Fungerende prost akkurat denne dagen var prosten for Hadeland og Land, Tor Even Fougner. Han deltok i gudstjenesten, og ledet bønn for Geir. Han hadde med en hilsen, nærmest fra biskopen: «Du er et varmt menneske og en varm prest med et åpent blikk. Du skaper ro og trygghet rundt deg. Du er rutinert, og kan håndtere vanskelige oppgaver.» Fougner ga også Geir honnør for hans klokkeklare Valdres-dialekt, og ga uttrykk for glede over at Geir nå er kommet hjem til Valdres. Henvendt til Geir sa han: «Du sier du vil være prest for alle, og det å være prest er et personlig kall for deg. Hamar bispedømme støtter deg og bekrefter det kallet om å være kirke for alle.»

Så henvendte Fougner seg til menigheten og sa: «Vær litt rause med han. Mye har endret seg siden han bodde her. Fortell han hvordan det er å være menneske i Valdres akkurat nå.»

Geir gikk på prekestolen og takket menigheten for at vi gir han en varm velkomst. Han talte om oppbrudd og konflikt. Om forsoning og gledesbud. Om å være i bevegelse – på vandring og på flukt. Han snakket om forsoning og tilgivelse – tilgivelse i kjærlighet. Teksten var om Jacob og Esau, tvillingbrødrene som levde i en uforsonlig konflikt i 20 år. Men som en dag møttes for å skvære opp. Geir sa: «Dei gret og begge kan sleppe laus spenninga – tilgjevinga har funne stad – forsoninga er fornyande og det som var skal få ligge – i møte med det nye.» Litt seinere sa den nye sognepresten: «Ei av dei sterkaste bileta i dag er når Jakob ser bror sin gråtande inn i augo og seier: Da jeg så ditt ansikt, var det som om jeg så Guds eget ansikt; så vennlig var du mot meg. Når eit menneske oppdagar Gud i den andre blir liva til dei begge forvandla»

Etter gudstjenesten var det kirkekaffe i kirkekjelleren med god bakst, tilberedt av menighetsrådsmedlemmer fra Ulnes, Strand og Tingnes. Tusen takk! Flere hadde en hilsen til den nye soknepresten, blant annet Solbjørg Urnes Johnson. Hun var gift med vår alles kjære prost gjennom mange år, Hjertens Georg. Hun ga Geir ei bok med artikler fra avisa Valdres som Georg har skrevet, og som selges i bokhandelen på Fagernes. Det var nesten som en hilsen fra Georg her at han hadde oppmuntret Geir til å bli prest!

Ellers hadde Fougner med blomster fra bispedømmet. Eli Vatn hadde med hilsen fra sin mann, Carl Philip Weisser, den nåværende prosten vår som dessverre er sjukemeldt. Sjøl gikk Eli av som sokneprest i Øystre Slidre ved utgangen av august, og uttrykte at hun var lei seg for ikke å skulle samarbeide med Geir.

Ei som skal samarbeide med Geir, og ha kontor ved siden av hans, det er Kristine Inderhaug. Hun ga uttrykk for glede og forventning over dagene som skal komme.

Velkommen, Geir!

Her noen av de sentrale personene denne dagen, fungerende prost, Tor Even Fougner, hovedpersonen sjøl, Geir Wiknes, den andre soknepresten vår, Kristine Inderhaug, og fungerende leder i Fellesrådet, Karen Marie Tvedt.

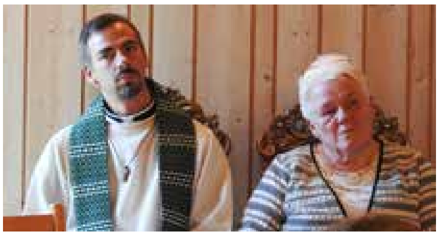

Geir og Karen Marie, leder for fellesrådet.

Takk for en fin gudstjeneste!

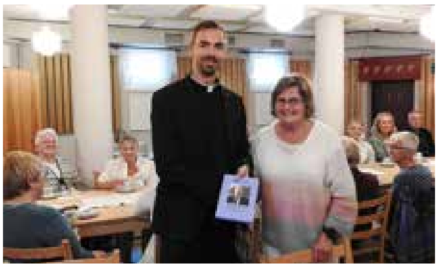

Den nye sognepresten med boka han fikk av Urnes Johnson.

Veslemøy Kvamme

ny KIRKEVERGE i Nord-Aurdal

Tekst og foto: Marit T. Bjørnshagen

Nederste foto: privat

Veslemøy (54) er opprinnelig fra Søgne på Sørlandet, et tettsted ca 1,5 mil fra Kristiansand, og det avsløres raskt når hun begynner å snakke. Den «blaude» sørlandsdialekta skinner fremdeles gjennom, selv om hun flytta til Oslo da hun var 18 år.
I Oslo tok hun lærerutdannelse og jobba noen år som lærer, men ble rastløs, og reiste likegodt jorda rundt i 8 måneder. Da hun kom tilbake tok hun interiørutdanning og åpna først en, så to livsstilsbutikker i Oslo.

I 2003 traff hun en kjekk mann fra Vestre Slidre, men han var ikke så lett å flytte på! Da de fikk sitt første barn i 2008 flytta Veslemøy opp til Øvre Røn i Valdres. Etter hvert ble det to barn, Ola, som nå er 17 år, og Hanna som er 15.

De første årene pendla Veslemøy mellom Røn og Oslo for å drifte de to butikkene. Men pendling er krevende, og da netthandelen ble en større konkurrent, avvikla hun butikkene i 2015 for å være mer til stede som mor og for å slippe reisinga.

Veslemøy jobba litt som lærervikar i Vestre Slidre, og noe hos Franita på Fagernes, samtidig som hun satt i soknerådet i Røn. Da stillingen som kirkeverge ble ledig etter Elisabeth Myhre i 2017, tenkte Veslemøy at i en slik jobb kunne hun bruke både erfaringen sin med personale og økonomi og utdanningen sin.
Hun søkte - og fikk jobben.

Etter åtte år som kirkeverge i Vestre Slidre fristet det med forandring da jobben som kirkeverge i Nord-Aurdal ble utlyst. «Det virket som en fin utfordring, med et større fellesråd og flere å spille på», forteller hun. Hun kjente dessuten til arbeidet i Nord-Aurdal gjennom samarbeid med tidligere kirkeverge Aud Karin.

I jobben som kirkeverge treffer man folk i mange ulike livssituasjoner. Veslemøy har selv hatt tunge opplevelser i livet sitt, noe som gir henne en ekstra god bakgrunn for å møte enkeltmennesket gjennom jobben sin. «Livet er ikke enkelt, og mange opplever store tap og bunnløs sorg når de mister noen av sine nærmeste. Jeg har erfart at livet kan bli godt og meningsfullt igjen, selv om man ikke klarer å tro det når man står i dyp sorg».

«Jeg vil bygge videre på det gode arbeidet som allerede er gjort, og gleder meg til å bli kjent med både stab og fellesråd,» sier hun. I Vestre Slidre var det få ansatte, og Veslemøy måtte gjøre mange ulike oppgaver. Her i Nord-Aurdal er ansvaret mer fordelt, men det er en styrke å vite hva som ligger i alle oppgavene som skal gjøres. Dette er godt å ta med seg inn i den nye jobben, og hun er ikke redd for å ta i et tak. «Små oppgaver er også viktige!»
Veslemøy er nysgjerrig på menighetslivet her, og det blir spennende å bli kjent med politikere og administrasjon i kommunen her. Hun opplever at politikere og administrasjon er seg sitt ansvar bevisst, noe som er svært positivt.

På kirkekontoret ble hun møtt med blomster og beskjed om at «så bra at du vil begynne her!» «Det er trivelige folk og god stemning, noe som er svært motiverende,» sier hun. «Det er noe godt i veggene her!» Interiørbakgrunnen har hun også fått bruk for: fellesrom og noen kontor har fått en liten oppfriskning med ommøblering og bedre arbeidsflyt.

På fritida er Veslemøy sosial og aktiv, og tilbringer mye tid med familie og venner. Hun er blid og utadvendt, og kommer lett i kontakt med folk. Som innflytter hadde hun lave forventninger, men er blitt veldig godt tatt imot. «Du må jo gjøre litt sjøl også!» sier hun med et smil.

Veslemøy er glad i fjellet. «Det var en overgang å flytte fra havet til Innlandet, men vinteren her er fantastisk. Vi har jo ikke snø på Sørlandet,» sier hun. Det kan være tungt at gode venner fra ungdomstida og slekt, blant annet den spreke faren på 90, bor så langt unna, men slik er det bare. Vestre Slidre er ei åpen bygd, fjellet er veldig lett tilgjengelig, og med en støl som tilhører familie i Vestre Slidre har hun vært mye til fjells.

Nyhetsbildet både lokalt og globalt følges tett, og musikk og dans er viktig. Reiselysten lever også i beste velgående, selv om det ikke er så mye tid til det. Alt til sin tid!
Kyrkjeliv tror at vi har fått ei grepa dame som vår nye Kirkeverge, og vi ønsker deg all mulig lykke til i jobben, Veslemøy.

Aud Karin Hovi – Med røter i Rogne og blikket mot verda

Tekst og foto: Marit T. Bjørnshagen

Aud Karin Hovi vaks opp i Øystre Slidre, men budde og arbeidde i mange år utanfor Valdres, og mange av dei i Oslo. Det skulle ein ikkje tru når ein pratar med henne, for ho har halde svært godt på dialekta si. Ho er fødd i Korea, og vart adoptert til Rogne då ho var eit halvt år gammal. Heldigvis kjenner ho historia si godt, og har møtt halvsøsken og familie. Ho hadde det fint i Oslo, men flytta heim på grunn av ein aldrande far og at ho skulle overta garden i Rogne. «Heldigvis fekk eg denne jobben, « seier Aud Karin, «då var det lettare å koma heim.» Ho starta i jobben som kyrkjeverje i Nord-Aurdal hausten 2019, fyrst i ei deltidsstilling for å følje budsjettprosessen, og så i 100 % stilling frå oktober. For mange av oss var det eit sjokk våren 2025 då vi fekk vite at ho skulle skifte jobb til økonomisjef i Vestre Slidre. «Det var på tide med litt forandring og det er kjekt å vera attende i økonomijobb i eit større kollegie.»

Det er ikkje rart at Aud Karin har lyst til å jobbe meir med økonomi, for her har ho ein svært solid bakgrunn: Frå 2015 til 2017 jobba ho som økonomisjef i Kirkerådet. Så arbeidde ho med samanslåing av 15 statlege verksemder då statskyrkja vart skild frå staten og skulle inn i ein heilt ny organisasjon og som økonomisjef i Den Norske Kyrkja fram til ho byrja i Nord-Aurdal. Det betyr at ho har jobba i ti år innanfor den norske kyrkja, og seks av dei er som kyrkjeverje i Nord-Aurdal. Men Aud Karin har jobba på fleire felt: Før 2010 jobba ho i landbruksdirektoratet, også der med verksemdsamanslåing. «Slike prosessar ser ut til å følgje meg!» ler Aud Karin. Mellom 2010 og 2015 jobba ho i Digni, paraplyorganisasjon for 20 kristne organisasjonar som får pengar via NORAD til arbeid i det såkalla globale sør. I tillegg har ho vore fire år i Etiopia for det norske misjonsselskap.

Etiopia er eit land ho har eit spesielt forhold til. I tjueåra traff ho ein mann frå Etiopia som ho forelska seg i og gifta seg med. Han studerte på Ås, utsendt frå eit universitet i Addis Ababa. Han døydde diverre brått rett før Aud Karin vart 30 år – ei hending som har sett sitt preg på henne. Ho valde å gravlegge mannen sin i Etiopia, men det vart ikkje heilt problemfritt. Aud Karin var der fleire gonger og valde etter kvart å reise dit for å jobbe og bli kjend med land og kultur. Det var mange flinke kollegaer der og meiningsfullt arbeid. Arbeidet for Det Norske Misjonsselskap var internasjonalt diakoni, også kalla bistansarbeid. Det er kyrkja sitt omsorgsarbeid for skaperverk og folk: dei bygde veterinærpostar, helsepostar, skulegang, jordmorteneste, demokrati, kamp mot omskjæring, med meir. Veldig interessante og fine år. Dersom far hennar ikkje hadde bede henne koma heim, ville ho kan hende budd der endå.

Aud Karin er ein person som framstår som trygg på seg sjølv, og mykje av dette har kanskje kome med tida i Etiopia. Her i Valdres er det for eksempel ikkje vanleg å prate om tru. Då ho byrja i misjonsselskapet sa ho: «Eg kan ta meg av arbeidet, men vil ikkje ha andakter og liknande». Men det var veldig vanleg at folk sa nokre ord og hadde små andakter, så etter kvart vart ho ikkje lenger redd for å prate om tru og vart mykje tryggare på seg sjølv.

Aud Karin har to barn på 10 og 11 år med mann nummer to, også han frå Etiopia. «Eg fekk dei beste ungane! Og det er synd for alle andre!» Aud Karin ler glad. Begge er fødde 6.januar, noko som og er julaftan i Etiopia. Dei feirer Etiopisk jul på bursdagen med etiopisk mat, i tillegg til at dei feirar vanleg jul. «Ein må feire alt ein kan!» seier Aud Karin med glimt i auga. Som kyrkjeverje i Nord-Aurdal har Aud Karin vore oppteken av å bygge lag og utvikle organisasjonen. Ho trekkjer fram samarbeidet mellom prost, fellesråd, sokneråd og kollegiet på kyrkjekontoret som særleg verdifullt. «Det har vore veldig sjølvutviklande å få jobbe med så mange flinke folk som ser at vi får til meir når vi dreg i same retning.»

På hennar vakt vart fleire viktige stillingar og prosjekt realiserte: diakon, menighetspedagog, driftsleiar for gravplass og kyrkjevaktmeister kom på plass. Samstundes vart fleire kyrkjebygg og gravplassar rehabiliterte, og viktige tekniske oppgraderingar gjennomførte – resultat av godt lagarbeid, understrekar ho.

Aud Karin er takknemleg for åra i Nord-Aurdal. Det har vore ei glede å få jobbe med så mange flinke folk som prost Carl Philip Weisser, mange ulike sokneråd og under leiarane av Fellesrådet: Siri Osaland, Håvard Meisdalshagen og Karen Marie Tvedt. «Men det å vere med på vigslingsgudstenesta til diakon Martha rørte noko eksistensielt i meg. Eg er nok ikkje ferdig med tenesta i den verdsvide kyrkja – men veit ikkje heilt kva enno.» Kontakten til Nord- Aurdal er ikkje heilt broten. Aud Karin har eit godt forhold til etterfølgjaren Veslemøy Kvamme, og dei to tek arbeidsleiarutdanning saman ved Menighetsfakultetet. «Det er nyttig påfyll for alle som har ansvar for andre,» seier ho, «med metodikk der praksis er sentrum, og ikkje som eit religiøst kurs.

Gjennom arbeidet i Nord-Aurdal har Aud Karin vorte kjent som ein trygg og omtenksam leiar, og som ein person som bryr seg om menneska rundt seg. Sjølv ser ho seg som både tydeleg og omsorgsfull: «Viktige leiarpunkt for meg er å peike på retning, vere støttande og motiverande – og samstundes ein rollemodell. Ingen får til alt samtidig, men det er nett det som gjer det spanande å jobbe med folk.»

Takk for den gode jobben du har gjort i Nord-Aurdal, Aud Karin. Vi ynskjer deg lykke til vidare.

Fra aluminiumsverket til kirkegården

Tekst og foto: Marit T. Bjørnshagen

«No æ e sæl e æ ferdig, og ser litt lyst på det å bli pensjonist !» Arve Bakke møter meg i Tingnes kirke. Han har venta på meg, og dette er ordene han møter meg med. Han hadde ikke tenkt at det skulle bli flere intervjuer etter intervjuet i avisa Valdres, men «ok, da!» – han fikk vel stille opp for Kyrkjeliv, mente han.

Arve gikk av med pensjon første oktober i år. Det var en tung tid da han tok avgjørelsen om å pensjonere seg. Men etter en overgangsperiode som 50 % ansatt, for så å bli heltidspensjonist, har holdningen endret seg. Han er fornøyd med pensjonen sin og kan stort sett gjøre som han vil hver dag. Det var for eksempel godt å slippe å dra på jobb den morgenen vi pratet sammen, for da hadde den første snøen kommet – våt og kald.

Arve er født i 1960, og i ungdommen begynte han å arbeide på «verket» i Øvre Årdal – Årdal og Sunndal Verk, som det het den gangen. Arve startet der i 1984 og arbeidet som ovnspasser og anodekullskifter. Lønna var god, og det var et godt miljø der, men på den tiden ble det ikke brukt verneutstyr før man måtte det av helsemessige årsaker. På grunn av mye støv og gass begynte Arve å kjenne det i lungene, og i 1995 bestemte han seg for å prøve noe annet ved å ta seg ett års permisjon fra verket – eller Hydro, som det hadde endret navn til underveis.

15.juni 1995 begynte han som kirketjener i Tingnes kirke. «Hadde det ikke vært for Georg Espolin Johnson og Sigmund Tveit, så hadde jeg nok ikke havnet som arbeider i kirken,» sier Arve ettertenksomt. De to var veldig trivelige og rettferdige og la alt godt til rette for dem som ville jobbe. 35 år gammel begynte derfor Arve å jobbe i 35 % stilling som kirketjener ved Strand og Tingnes.
Høsten 1996 fikk Arve være med Tor Herman Lie og jobbe ute i tillegg til kirketjenerjobben. «Det var vel han som lærte meg opp,» sier Arve med et smil. Etter hvert jobbet han mer og mer ute, og rundt år 2000 hadde han fått 65 % stilling ute i tillegg til kirketjenerjobben.
I 2001 trengte de hjelp ved kirken i Sør-Aurdal, og Arve vikarierte der et halvt år, mens han jobbet redusert i Nord-Aurdal. Det gikk fint, ettersom Tor Herman Lie ble igjen her mens Arve var «utlånt» til Sør-Aurdal. Men det var godt å komme «hjem» igjen etter det halve året. Siden har han jobbet her i Nord-Aurdal.
«Jeg hadde ikke trodd at jeg skulle jobbe så lenge i kirken,» sier Arve og rister litt på hodet. «Men det viser at jeg har hatt det bra og trivdes på jobb. Det har vært mange fine arbeidskollegaer opp gjennom årene – både kirkegårdsarbeidere, fellesråd, prester og kirkeverger.»

Arve begynte da Marit Hovi var kirkeverge, og hun ble etterfulgt av Mari Skeie, Signe Kvåle, Anita Dalehavn, Bjørn Haugen, Frank Stensvik, Aud Karin Hovi og nå Veslemøy Kvamme. Det har også vært mange gode prester å samarbeide med. Arve trekker spesielt fram én: «Gode, gamle Georg! Det var han jeg fulgte lengst. Vi hadde mange arbeidsdager sammen, og jeg lærte mye av ham. Han tok ting der og da, og var en fin kar å jobbe med.»

Arbeidet til Arve og måten ting blir gjort på har endret seg mye i løpet av årene han har arbeidet i kirka, litt i takt med økonomien på kirkekontoret. Arve har alltid hatt hjelp med utearbeidet, og de var alltid to–tre personer. «Sammen med Bjørn-Roger (Svanheld) og Ola (Reishaugen) var vi et godt team,» smiler Arve bredt. Ola ble han kjent med på verket i Årdal, og de siste årene var Ola med Arve i 40 % stilling som kirkegårdsarbeider – noe som var bra for dem begge.

«Det var en fin tid, og jeg var heldig som fikk ha jobben min ute. En fin jobb, med mye trist i.»

Det har vært gravferder, gressklipping og vedlikehold. Det burde nok vært mer av det sistnevnte, men dårlig økonomi har gjort sitt til at mye av vedlikeholdet opp gjennom årene har blitt gjort på dugnader arrangert av menighetsrådene rundt om i kommunen. Ellers var arbeidet fritt og godt på den måten at Arve var til stede ved kirken når noe måtte gjøres, enten det var helg eller ukedag. Ting kunne skje på kort varsel, og utstyret var dårligere. Da var det bare å ta tak for å få ting gjort i tide. Det gjorde at det var mer fleksitid før enn nå, og Arve ble veldig selvstendig i arbeidet sitt.

Arbeidsgiverne hans har stort sett godtatt ham som han er og sjelden lagt seg opp i arbeidsoppgavene. Derfor har det vært få konflikter. I tillegg har Arve den tankegangen at «Det som er bra bør prates om, det som ikke er så bra må man bli ferdig med!» Det har vært mye lærdom i jobben som kirketjener, og han har sett og opplevd mye. Han har også vært heldig å få samarbeide med mange ulike personligheter som han har lært mye av.

Av arbeidsgiverne er Bjørn Haugen den Arve har samarbeidet lengst med. På den tiden var det ikke så mange ansatte, og det hendte rett som det var at Bjørn var med Arve på utearbeid. «Det var trivelig,» mimrer Arve. «Og det var lærerikt å få være med på ulike fagdager sammen med de andre på kirkekontoret.»
Bjørn Haugen humrer lett når jeg ringer til ham. «Jo da, Arve har vært en god kirketjener med veldig god oversikt over ting, med kunnskap om mye som er lagret i hodet på ham. Han stilte opp sent og tidlig, uansett når i uka det var, med en gang han ble spurt. Det var ikke arbeidsplaner og overtidsbetaling som var fokus, men å få jobben gjort. I tillegg likte han å ha det fritt og fleksibelt samtidig som han tok ansvar.»

Arve er glad i å drikke kaffe sammen med folk han kjenner. Hver uke i flere år har han hatt faste personer han drikker kaffe med.

Da Bjørn var leder, hendte det nok at noen rapporterte at Arve satt på kafé og drakk kaffe i arbeidstiden, men de fikk som svar at også Arve hadde krav på pause – og at han fylte timene sine og vel så det.
«Arve har lett for å prate med folk, og er en interessant samtalepartner. Og han har diakonale egenskaper,» sier Bjørn, og forteller at Arve ofte pratet med folk som gikk på kirkegården og var i sorg. Det er kanskje også lettere å prate ute mens man steller gravplassen til sine kjære? Det er i alle fall helt klart at Arve stiller opp og tar vare på folk rundt seg.

Det er rart å slutte – så hva nå? Både Bjørn Haugen og Kyrkjeliv tror at Arve trenger noe å holde fingrene i. Arve ler godt. Besteforeldrene hans hadde et lite husmannsbruk i Garlibygda som Arve overtok. Der har han 15 vinterfôra sauer og har nok å finne på. I tillegg har han en Toyota Crown 1970-modell som han drar på veterantreff med. Han har flere hobbyer innen gårdsdrift, og han vil fortsette å reise rundt blant «gutta» og ta en kaffe. I tillegg er han fortsatt kirketjener i Tingnes og Strand kirker inntil videre på timebasis. Det vil han fortsette med i alle fall så lenge dagens fellesråd er der. Siden får vi se hvordan det går.

Før vi avslutter sier Arve at han ønsker å takke alle gode arbeidskollegaer gjennom årene. «Kirkekontoret har fått tak i en veldig god etterfølger som er dyktig i det han driver med!» sier Arve, så han er ikke bekymret for hvordan det går nå når han har sluttet. Nå skal han stort sett gjøre som han selv vil.

Vi takker for jobben du har gjort, Arve, og ønsker deg et godt og aktivt liv som pensjonist.

Orgelfest i Aurdal 9. Juni 2025

Tekst og foto: Jeanett Aspholt-Weisser

Aurdal Menighetsråd inviterte til storslagen feiring av at orgelet vårt endelig var ferdig rehabilitert! Festdagen ble startet i menighetshuset med foredrag av orgelkonsulenten Hans Jacob Tronshaug hvor han gikk gjennom prosessen med restaureringen som har blitt utført. Vi hadde dessverre utfordringer med lyden denne dagen, men vi håper alle fikk med seg det han fortalte.

Selve restaureringen er utført av et firma fra Tyskland som heter Schuke Orgelbau. Det har vært en tidkrevende og delikat jobb å ta det ned, utføre restaureringen og sette det sammen igjen.

Menighetshuset var fylt opp med rundt 60 mennesker som ville feire sammen med oss. Fellesrådet stilte med 2 store og flotte marsipankaker for anledningen. Menighetsrådet sto for servering, kaffe, te og drikke.

Etter foredrag og bevertning så gikk alle inn i den flotte kirka vår for å nyte en musikk-gudstjeneste ledet av sokneprest Kristine Inderhaug. For å vise frem det flotte orgelet vårt var det nyinnflyttet Aurdøl Bjørn Øyvind Kjellmann som spilte orgel. Aurdals egen superstjerne, Ragnhild Hemsing, stilte opp for å feire med oss, og hun spilte 2 flotte stykker sammen med Bjørn denne kvelden. De spilte Veslemøys sang av Johan Halvorsen og Seterjentenes søndag av Ole Bull. I tillegg spilte Bjørn et solostykke med orgelet som virkelig viste frem hvor fantastisk lyd det har blitt! Siden dette var en musikk-gudstjeneste, var fokuset musikk med både solo-innslag og flotte salmer. Vi både sang sammen og lyttet med beundring til de fine tonene fra Ragnhild og Bjørn. Kvelden ble avsluttet med fine ord fra kirkeverge Aud Karin Hovi, representanter fra fellesråd, Nord-Aurdal kommune og flere. Alle er svært takknemlige for at Nord-Aurdal kommune satte av midler slik at denne restaureringen kunne utføres, og slik at bygda har et orgel med slike vakre toner.

Tusen takk til alle som feiret med oss denne kvelden.

Foto: Hans Enger ▼

SUMARGUDSTENESTE på Kyrkjesletta

Tekst og foto: Skrautvål sokneråd

Sumaren 2025 vil gå inn i minnebøkene som vekselsvis veldig turr, veldig varm og veldig blaut. Ispedd ein del vind. Ein fin sumar, som baud på ulike utfordringar.
Kvar sumar har vi gudsteneste på Kyrkjesletta, som etter det historia fortel var plassen der Skrautvålskyrkja ein gong stod. No er det derimot ei utandørs kyrkje, med benkar i torv, altar og preikestol i stein, benk for prest og klokkar i torv, og ein litt mindre benk i torv for kyrkjetenaren. Rundt Kyrkjesletta er det flott skigard sett opp av Skrautvål grunneigarlag. Men ein ting har mangla, nemleg ein høveleg plass å gå på do. Og i år vart det ordna. Arnold Skaar, medlem av soknerådet i Skrautvål, innhenta godkjenning av grunneigar og sette opp ein solid utedo i bakkant av kyrkjesletta, litt innunder nokre grantre som står der. Denne doen vil vera opplåst når det er tilstelningar på Kyrkjesletta, til bruk for dei som brukar Kyrkjesletta, men vil elles vera låst. Dette fordi det fort kan bli stygt og øydelagt dersom den står open til allmen bruk.

Veka før gudstenesta på Kyrkjesletta var soknerådet samla til dugnad, og gjorde plassen klar for gudsteneste. Vi slo ikkje alt gras og alle busker, for det er ein sjarm ved å vera ute i natur som ikkje er like velfrisert som ein villaplen. Det er flott med ville blomar, litt brisk og vier som veks langs kantane. Og vi innvia utedoen. Den er både delikat og behagelig å bruke. Men ei utfordring låg over oss: Ville veret vera på vår side? Det var spådd regn og grått. Avgjerda skulle takast tidleg sundag morgon, på sjølve dagen for gudstenesta.

Vermeldinga held fram med å spå regn, men flytte stadig på tidspunkta for når regnet skulle koma. Klokka 8 på morgonen vart vi einige om at utsiktene var så flotte at vi tok sjansen på ei friluftsgudsteneste på Kyrkjesletta. Noko som viste seg å vera eit godt val. Då folk byrja å samle seg på Kyrkjesletta hadde det vore opphald ei lang stund, og midt i gudstenesta titta sola fram og la ei varm hand over oss som var der.

Det kom ikkje ein drope regn på dei 32 personane som deltok medan vi var der. Det var plass til fleire, men vi som var der hadde det fint saman. Vikarprest Ingrid gjorde ein god jobb saman med klokkar Jenny, kyrkjetenar Sigve og organist Ove på trekkspel. Og etterpå smakte det godt med kake, sjokolade og drikke.
Alt i alt ein fin og triveleg dag. Noko fleire burde oppleva. Så difor oppfordrar vi deg å ta deg ein tur neste sumar når det på nytt er gudsteneste på Kyrkjesletta. Om du berre vil observere og ikkje delta er du uansett velkomen innom gjerdet til oss, og vil bli møtt med varme og opne sinn. Dessutan er kaffen og kakene vel verdt å møte opp for ;).

Stølsmesse på Breiset

Tekst og foto: Hans Enger og Knut Ove Hennum

Tradisjonen tro inviterte Svenes sokn også denne sommeren til stølsmesse på Breiset. I år var det 13. juli og vi var heldige med været. Stølsmessa var utendørs hos Knut Ove Hennum og Marie Asheim. Student og sommer-prestevikar Ingrid Albert holdt sin første stølsmesse og gudstjeneste i det hele tatt. Ove Nybakk Nygard var organist, og hadde med seg trekkspill som han trakterte like godt som han trakterer orgelet i kirka. Arve Bakke som var kirketjener, brukte sauebjeller til å ringe med, i mangel av skikkelige kirkeklokker. Det låt fint det også, selv om det ble litt spinkelt. Liv Kari Steinsfjord var som vanlig klokker.

Soknerådet stilte som vanlig med gode kaker til kirkekaffen, og de aller fleste hadde god tid til å nyte den i godværet etter messa. 35 personer hadde funnet vegen til fjells denne dagen. Utsikten på Breiset er kjempegod, noe det ene bildet viser. Der ser vi både Skaget og Mellane. Det var i det hele veldig trivelig på alle måter. Det er fint på Breiset i juli med fargesprakende blomsterenger!

Allhelgensmesse

Tekst og foto: Anna Rust Holt

Det ble en fin kveldsgudstjeneste på Allehelgendag i Strand kirke, med prest Geir Wiknes, klokker Liv Kari Steinsfjord, kantor Monica K. Solberg, kirketjener Arve Bakke og solist Jostein Halden. Vi minntes 5 personer som var gått bort det siste året.

Etter gudstjenesten ble det servert gløgg og pepperkaker med blåmuggost av Karen Marie Tvedt, Hilda Mathilde Riddervold og Baard Finneberg. Vi hadde ønsket at det hadde kommet flere, men vi var 23 stk som hadde en flott stund sammen. Og de fleste hadde god tid til å nyte varm drikke og trivelig selskap før de gikk ut i høstmørket igjen.

Nybygg ved Tingnes kirke

Tekst: Hans Enger/Foto: Øyvind Huset

Denne sommeren har det vært byggevirksomhet ved Tingnes kirke, eller rettere sagt, nedenfor. Det har kommet opp et såkalt kaldt-lager. Her skal en kunne kjøre inn det som er av maskiner og utstyr som hører kirka i Nord-Aurdal til, f.eks. gravemaskin. Nå er det slutt på at en trenger å leie lokaler til dette utstyret.
Vi har tatt en liten prat med Øyvind Huset. Han er driftsleder bygg i kirka i Nord-Aurdal. Øyvind forteller at i disse dager (slutten av oktober) vil bygget være ferdig. Han gir honnør til de han har samarbeidet med. Jon Haugen i JH Bygg og prosjektering har tegnet og planlagt bygget, sier han. Så er grunnarbeidet utført av Fagernes Anlegg, og det er Valdresbygg som har stått for bygginga. Øyvind gir uttrykk for at det har vært fint å samarbeide med alle tre om bygget.
Ellers er det interessant å merke seg at dette bygget har stått på kommunens arealplan helt siden 2001. Ja, i 2011/2012 var tilmed byggeplan godkjent! Så ingen må tro at dette bygget bare plutselig har kommet opp! Dette har vi ventet på i 25 år, sier en glad driftsleder Øyvind!

Og Kyrkjeliv uttrykker takk til kommunen som har funnet økonomi til bygget!

LEA MUS OG KIRKEROTTENE
på besøk i Tingnes kirke

Tekst og foto: Unni Tryggeset

Fredag 26. september kl. 11 var det liv og røre i Tingnes kirke da forestillingen «Lea Mus og Kirkerottene» ble vist for barnehagebarna i Nord-Aurdal.

Lea Mus er en morsom liten mus som er høyt og lavt, og gjerne overalt! Hun elsker å synge og tralle, og hun gjør det dagen lang.

I årets forestilling var det Lea som hadde kommet bort fra familien sin. Hun var redd for at hun aldri skulle finne dem igjen – men heldigvis fikk hun hjelp av Kirkerottene også denne gangen.
Alle barnehagene i Nord-Aurdal var invitert, og med både store og små samlet ble kirken fylt av latter, sang og engasjement. Barna storkoste seg, og det var tydelig at både Lea Mus og Kirkerottene traff hjertene til både små og store publikummere.

Slike forestillinger er en fin måte å formidle kristne verdier og fellesskap på en lekende og trygg måte. Gjennom humor, musikk og gjenkjennelige historier får barna oppleve kirken som et sted der det er godt å være, et sted for både undring, glede og samhold.

Tekst og foto: Tisleidalen sokneråd

Farsdagsgudstjeneste

9.november var en strålende dag, litt kjølig, men med gnistrende sol. Det var farsdag og gudstjeneste i Tisleidalen kirke klokka 11.00.

Hver gang det er gudstjeneste er vi like spente på hvor mange som har tatt turen. Vi ønsker aller mest å fylle kirken hver gang det skjer noe her, selv om det er et vanskelig mål å nå. I alt var vi ni stykker og det var en fantastisk fin gudstjeneste med Geir Wiknes som prest, og den dyktige kantoren vår, Monica Korsli Solberg, på orgel.

Hver gang det skjer noe i Tisleidalen kirke bruker vi å avslutte med kaffe og heimbakst. Det gjorde vi også denne gangen, og kosa oss sammen før alle reiste hver til sitt.

Kommende aktiviteter:

Julaften ønsker vi velkommen til gudstjeneste kl. 14:30 med prest Kristine Inderhaug. I år som i fjor får vi sang ved Jostein Halden, noe som nesten er blitt en tradisjon. En veldig fin og høytidsstemt tradisjon, faktisk.

Møt gjerne opp minst en halvtime før. Vi i soknerådet står ute med tent bålpanne og serverer pepperkaker og gløgg. Da får alle tid til å kjenne litt på fred og ro før vi går inn i kirka til gudstjenesten. Det var veldig koselig i fjor, og vi håper det blir det i år også.

På nyttårsaften er det gudstjeneste kl. 15:00, da også med prest Kristine Inderhaug og med kantor Monica Korsli Solberg på orgel.

Vi ønsker alle velkommen til en trivelig stund, med avslutning av det gamle året, og en velkommen til 2026.

Tekst og foto: Ulnes sokneråd v/ May Kristin Rognaas

STØLSMESSE på Tyrisholt

Ulnes Sokneråd var så heldige at Daniel Hippe med støl på Tyrisholt ville være vertskap for årets stølsmesse sundag 6.juli.
Det kom godt med folk, både bygdafolk og turistar.
Prest var Kristine Inderhaug, klokkar Per Inge Inderhaug og kyrkjetenar Arnt Erling Ringsaker. I tillegg hadde vi med oss Bjørn Magne Nyhagen som var solist på trompet.
Det vart ei fin stølsmesse på det fine stølslaget Tyrishølt, med Skogshorn ruvande i bakgrunnen. Veret var på vår side, og alle kosa seg. Det vart servert kaker, kaffe og saft som vertskapet og soknerådet hadde ordna i stand.
Soknerådet takkar verten Daniel for at han ville opne den fine stølen sin for oss denne dagen! Som takk fekk han kurv og flatbrød, som Per Arne Magnussen overrekte på vegne av soknerådet.

Takk for ei fin stølsmesse på Tyrisholt!

NYE BENKAR
på Ulnes kyrkjegard

I summar kjøpte soknerådet fire nye Åge-benkar frå Slidreøya. Det er solide og trygge benkar for unge og eldre. Dei gamle benkane har no gjort nytta si, og nye benkar var kjært velkomne. Dei er impregnerte, og vil bli måla kvite neste år. Det er midlar som er gjeve som gåver som er brukt på å kjøpe desse benkane. No kan alle som er innom kyrkjegarden, både fastbuande og turistar, nytta nye benkar for å finne ro og stillheit.

Solidaritetsgudsteneste i STRAND KYRKJE, med varme og fellesskap

Tekst: Anna Karoline Ness, Geir Wiknes og Marit T. Bjørnshagen

Foto: Anna Karoline Ness

Solidaritetsmesse, regnbogemesse, Messe under regnbogen. Kjær gudsteneste har mange namn. Eit kjenneteikn er at språket er tydeleg inkluderande, bibeltekstar og bøner omfamnar eit mangfald og syner at Bibelen, kristendomen og kyrkja har eit stort rom for mangfald. Og kyrkja er open for alle, uansett kjønn, legning, etnisitet eller trusretning.

Sundag 19.oktober vart det halde regnbogegudsteneste i Strand kyrkje, og mange var med og bidrog til ei vakker og meiningsfull samling. Fungerande prost Janne Sukka, sokneprest Geir Wiknes, barne- og ungdomsdiakon Martha Fodnes, studentprest Tonje Hasvik og klokkar Liv Kari Engeset Steinsfjord deltok i gudstenesta. Arve Bakke var kyrkjetenar, medan Bjørn Kjellmann var organist og stod for stemningsfull musikk.

Regnbogemesse har vorte namnet på gudstenester som blir feira i samband med markeringar til støtte for lesbiske, homofile, bifile, trans +. Dei fyrste regnbogemessene i Noreg vart halde på 60- og 70-talet, og har ofte vorte kalla Solidaritetsgudstenester.

I bibelens fyrste bok, 1. Mosebok, kapittel 9, blir regnbogen skildra som eit teikn på pakta mellom Gud og menneska. Ei pakt som fortel at Gud vil hugse på kvar einskild skapning som sin dyrebare skatt. Regnbogen er også Pride-rørsla sitt teikn – ein regnboge der kvar farge symboliserer ulike sider ved livet, og mangfaldet alle menneske imellom. Og med «alle menneske» meinast det absolutt alle menneske, uansett korleis du er. Alle har vi bruk for toleranse og kjærleik, og ingen av oss treng fordømmande haldningar og trakassering for den vi er eller for det vi trur på.

Geir Wiknes heldt ei flott og tankevekkjande preike, der han knytte bodskapen til den offisielle unnskyldninga som vart framført tidlegare i veka på London Pub. Preika peikte på viktige tema som forsoning, openheit og kjærleik.

Nattverden vart delt ut av prosten og diakonen, som leia handlinga på ein fin måte. Eit særleg høgdepunkt var den kraftfulle songen til Nils Tor Ødegård, som framførte Stadig nær av Geirr Lystrup.

Etter gudstenesta vart det servert kyrkjekaffi, og det var svært hyggeleg at så mange valde å bli igjen for ein prat og vidare fellesskap. Dagen vart ei varm og samlande stund – ei påminning om kor viktig det er å vere kyrkje for alle, og kor viktig det er å stille opp for å støtte kvarandre.

På gruppebildet:
Fremst frå venstre er Geir Wiknes, organist Bjørn Kjellmann, sanger Nils Tor Ødegård og kyrkjetenar Arve Bakke.
Bak står fungerande prost Janne Sukka, studentprest Tonje Hasvik, diakon Martha Fodnes og klokkar Liv Kari Steinsfjord.

Høytidelig **vigsling av Martha Fodnes** i Strand kirke

Tekst: Kristine Inderhaug
Foto: Aud Karin Hovi / Anna Karoline Ness / Geir Wiknes

25. oktober ble Martha Fodnes vigslet til tjeneste som diakon i Nord-Aurdal. Det ble en høytidelig og vakker gudstjeneste i Strand kirke, der Martha selv har feiret sine kirkelige høytidsdager gjennom livet. Martha er vokst opp på Strandmo på vestsida av Strandefjorden, og bor sammen med familien sin i Svenes sokn.

Ved slike kirkelige handlinger deltar biskop, prost og den lokale soknepresten, som sammen med kandidaten leder gudstjenesten. Denne dagen var også flere medvirkende med på lesninger og oppgaver: diakon i Gol, Martha Frøyland Bleiktvedt, klokker Liv Kari Engeset Steinsfjord, Eirunn Steinsfjord og leder i sokneràdet i Svenes, Karen Marie Tvedt. Musikken ble ivaretatt av kantor Monica Korsli Solberg og solist Bjørn Magne Nyhagen, og gudstjenesten bød på vakre salmer og musikalske innslag som løftet stemningen i kirkerommet. Dagens preken ble holdt av Martha Fodnes, og hun deltok under nattverden sammen med biskop Ole Kristian Bonden.

I en vigslingsgudstjeneste er det et eget øyeblikk der kandidaten blir spurt av biskopen om hun ønsker å utføre sin tjeneste med troskap ved Guds nåde. Dette avsluttes med kandidatens løfte – et tydelig «ja» – før forbønnen der hun kneler ved alterringen og blir bedt for med håndspåleggelse fra biskop, prost og de andre medvirkende som hadde fått i oppgave å være med under forbønnen.

Et av de mest symbolske øyeblikkene i vigslingen er når stolaen legges over skuldrene til den som vigsles – båndet som en vigslet medarbeider i kirken bærer over sin alba, tjenestedrakten. Hele kirken var høytidsstemt da stolaen ble lagt over Marthas skuldre.

Etter gudstjenesten fortsatte feiringen med festsamvær på Lo og Rye grendehus, ledet av sokneprest Geir Wiknes. Her ble det servert varm mat og kaker, og det ble holdt hilsener og overrakt gaver fra Marthas overordnede.

Vi ønsker Martha Fodnes Guds velsignelse over tjenesten som barne- og ungdomsdiakon i Nord-Aurdal.

Bakerste rekke fra venstre: ministranter: Sigurd Westerbø og Sigmund Hilmen-Svanheld, klokker Liv Kari Engeset Steinsfjord, menighetsleder og tekstleser Karen Marie Grythe Tvedt, Bjørn Magne Nyhagen spilte trompet og tekstleser Eirunn Steinsfjord.
Andre rekke: prost Janne Sukka, kirketjener Arve Bakke, kantor Monica Korsli Solberg, tekstleser og diakon i Gol Martha Tomoe Frøyland Bleiktvedt og sogneprest Geir Wiknes.
Første rekke: biskop Ole Kristian Bonden og diakon Martha Fodnes

Vellykkede AKTIVITETSDAGER i Tingnes kirke sommeren 2025

Tekst: Martha Fodnes
Foto: Unni Tryggeseth og Martha Fodnes

Som en del av sitt diakonale arbeid for barn og unge i kommunen inviterte Kirken i Nord-Aurdal til gratis aktivitetsdager i Tingnes kirke onsdag til fredag i fire uker i sommer. Tilbudet er i regi av alle seks sokn i kommunen, og var åpent for alle barn som skulle opp i 2.- 6. klasse høsten 2025. Dette er et livssynsåpent tilbud som tar imot alle barn uavhengig av bakgrunn.

Vi søkte og fikk tildelt midler av Kirkerådet til å ansette ungdom i sommerjobb. Dette gjorde det mulig å ha tre strålende flinke jenter i arbeid denne sommeren. Anna Martinsen, Kristine Rye og Emily Strand Granli var med på både forberedelser og gjennomføring, og var viktige brikker i laget for å skape gode dager for barna.

Vi lekte mye, brukte nærområdene flittig, og hadde gratis inngang på Valdres Folkemuseum hver torsdag. Tusen takk for det!

Vi hadde god oppslutning rundt tilbudet, og hadde mellom 15-20 barn påmeldt alle fire uker. Det er tydelig at det populært å ha noe å reise til når det er sommerferie!

Kyrkjeliv fikk kontakt med to av jentene som var ansatt i kirka i sommer, og spurte hvordan de syns sommerjobben hadde vært.

Kristine synes det var trivelig og spennende å jobbe i kirka. Det var veldig hyggelig å jobbe på aktivitetsdager i kirka og å bli kjent med alle barna som var der. Hun fikk et veldig godt inntrykk av kirka og alle som jobber der og syns at hun, Anna og Emily ble godt tatt imot i jobben sin. Det var også positivt med så mange nye opplevelser og erfaringer.

Emily kjente ikke så godt Kristine og Anna fra før, men syns det var veldig fint å kunne jobbe sammen med dem. De hadde det veldig koselig sammen. «Det var veldig læringsfullt og vi fikk bli kjent med mange hyggelige mennesker både på kirkekontoret og de barna som vi jobbet med». Aktivitetene var både spennende og morsomme, som det å lage store såpebobler, dra til museet, lage mat sammen osv.

I tillegg til å være med på aktivitetsdagene var jentene med og putta giroer inn i sommerutgaven av Kyrkjeliv før vi kjørte ut bladet, og de jobba veldig effektivt og raskt. De malte også gjerder ved Aurdal kirke. Så alt i alt hadde de en god sommerjobb med mange ulike oppgaver.

KONFIRMANTER AURDAL

Bak fra venstre
Tobias Sandstad Nesse, Erik Kristofferstuen Bakkene, Loke Gamlemoen, Noah Ytterdal Ødegård, Linnea Gustavsen, Håkon Kolstad
Foran fra venstre
Tomine Slettum, Marcus Flesvik Hagen, Einar Rye-Bøe, Mathias Sveen

KONFIRMANTER SKRAUTVÅL

Fra venstre:
Synne Ulberg, Selma Gigstad Bergene, Mathias Bjordal Thon, Brage Lyseng Døvre

KONFIRMANTER TINGNES:

Bak fra venstre:
Tonje, Sofie, Sigrid, Elsa, Denis, Mikkel, Sander, Torjus

Foran fra venstre:
Kristian, Leander, Christian Alberto, Linus, Ida, Amalie, Emil.
Borte: Camilla og Tiril

KONFIRMANTER FRA ULNES OG SVENES:
Sigurd, Endre, Martin, Emil, Sigmund, Alexander

Pilegrimsdag med konfirmantane

Tekst og foto: Geir Wiknes

Vi er gjester på jorda. Vi går over marka, langs stigar og vegar, langs vatn og åker, og er overlatt til naturkreftene.
Pilegrimar går over jorda med varsame steg, som gjester i verda. Vi søkjer stillheit, men óg fellesskap og det beste for kvarandre og dei vi møter.

Når vi er framme ved målet kan vi kvile, og vi kan ane ein samanheng mellom den storslåtte naturen og dei evige orda, tonane og alt vi kan sanse. Vandringa vår skal også fortsetje – og der vi går, er vi pilegrimar.

Torsdager i Tingnes - LYS I MØRKETIDA

Tekst og foto: Hans Enger

Denne vinteren, så lenge det er vinter-tid, vil vi ha en halvtimes orgelmusikk, noen ganger med tekstlesing i mellom, i Tingnes kirke torsdager kl. 17 – 17.30.
Dette nye tiltaket startet opp den 30.10. med kantor Monica på orgelkrakken og sokneprest Geir som tekst- og diktleser. Musikken var av Bach. Vi kunne glede oss over f.eks. Air og Bist du bei mir og Jesus joy of man's desiring.
Geir leste fra Skriften og et dikt som passet til teksten av Pål Helge Haugen.
Denne første kvelden med dette tilbudet var det et nokså fåtallig publikum, men Kyrkjeliv anbefaler tiltaket på det varmeste. Her kan du få sitte ned, lytte og ta i mot og tenne lys!

Vintertid er her- klokken er stilt til vintertid –
I denne tiden vi har nå og frem til vi snur klokken til sommertid igjen åpner vi opp for et nytt arrangement i Tingnes kirke - hver torsdag kl 1700-1730 som vi har valgt å kalle «Lys i mørketida». Åpen kirke med musikk og refleksjoner.

Velkommen til «Lys i mørketida»
- uansett vær og føre - så er kirken åpen

KIRKETEKSTILER i Tingnes kirke

Tingnes kirke har et rikt utvalg av tekstiler i sitt eie. Alle er av nyere dato ettersom kirka ble vigsla som kapell i 1972. I 1995 ble Tingnes eget kirkesokn og Tingnes kapell ble til Tingnes kirke.

Tekst: Karen Marie G.Tvedt
Foto: Jostein Enger

Alle messehaklene har tilhørende stola, lesepult- og prekestolklede i samme kvalitet. Den grønne hakelen er tegna av Eli Sagstuen, vevd og brodert av Marit Løken Tvenge og montert av Hjørdis Tvenge. Materialet er ull og mercericert bomull i flere grønne nyanser. Foran på hakelen finner vi et brodert kristogram av silketråd og på baksiden er det applikert et hvitt kors av thaisilke. Også her finner vi rike broderier. Foret er av mørkegrønn silke. Denne hakelen er datert til 1997 og ble gitt som gave til Tingnes kirke av Anne Marie Døvre.

STOLA

KLEDE

HAKEL

KIRKETEKSTILER i Tingnes kirke

Den hvite hakelen er datert til 1969 og er produsert av Bente Sætrang. Hun var elev ved Valdres Husflidsskole da hun vevde og monterte denne med god hjelp av Olaug Lien som var rektor ved skolen. Denne hakelen er vevd i lin og bomull og foret i ubleika lintøy. Framsida på hakelen er pryda med en innvevd stolpe som har striper i gult og oransje. Baksida viser et innvevd oransje Y-kors med innslag av rødt og gult. Også her tilhører det stola og lesepult – og prekestolklede. Disse er i sin helhet produsert i Marit Annys vevstogo.

Tingnes kirke har også en fiolett hakel, datert til 2002.Denne er vevd i ull og mercerisert bomull. Foret i denne er bomullslerret i mørk fiolett farge. Foran har hakelen tre broderte nagler som er brodert med sølv- og silketråd i flere farger. Baksiden har et innvevd rustrødt latinsk kors med brune trekanter som danner endestykker i korset. Baksiden er også rikt dekorert med broderier.
Eli Sagstuen har stått for tegning av hakelen, Karin Komperud har vevd, Marit Anny Løken Tvenge har brodert og Inger Kirsti Inderhaug har montert den.

Stolaen og prekestol – og lesepultklede er produsert i Marit Annys vevstogo.

.Kirkeåret har mange farger og i Tingnes kirke finnes også en rød messehakel. Denne er datert i 2005 og er vevd i ull og mercerisert bomull i røde og fiolette farger. På framsida er hakelen dekorert med en innvevd stolpe med ei applikert due i beige thaisilke. En ser dua stikke nebbet ned i et gresk kors med sirkel rundt. Dette korset er brodert med gulltråd og en tråd i gylden farge. Hele motivet foran er rikt dekorert med broderier i forskjellige teknikker, forskjellige trådkvaliteter og farger. Baksida er preget av et stort Y-kors som er applikert i thaisilke i fargene lys blågrå, beige og gul. Her er det også rike broderier i forskjellige teknikker, farger og trådkvaliteter.
Denne er også tegna av Eli Sagstuen, vevd av Karin Komperud og Bente Lundstein Viken har satt opp dekoren i thaisilke.

Marit Anny Løken Tvenge har brodert og Inger Kirsti Inderhaug har montert den. Tilhørende stola, lesepult – og prekestolklede er produsert i Marit Annys vevstogo, mens stolaen er her brodert av Bente Lundstein Viken.

PILEGRIMSVANDRING i Valdres

Tekst: Marit T. Bjørnshagen / Foto: Hans, Anne Marit og Berit

Pilegrimsvegen gjennom Valdres har middelalderkyrkjer som perler på ei snor. Arbeidet med organisering og nymerking starta i 2004, og sumaren 2026 går den 20. fellesvandringa frå Hedalen stavkyrkje, gjennom fire Valdreskommunar, via kulturminne, skogsvegar og bygdevegar – heilt opp til St. Thomaskyrkja på Filefjell.

Både i Hedalen og på Filefjell finst det gamle relikvieskrin, og St. Thomaskyrkja har lenge vore eit pilegrimsmål. Men kva vil det eigentleg seie å gå pilegrim? Tradisjonelt handlar det om å reise til ein heilag stad av religiøse eller åndelege grunnar – for å be, søkje heling eller oppleve noko meiningsfullt. I dag er det ofte andre grunnar til å delta: ønskje om å bli betre kjent i området, oppleve kulturminne, utfordre seg sjølv, eller rett og slett få ei sanseleg oppleving.

Eg tok ein prat med Anne Marit Noraker, som har vore med på vandringa ni

gonger, fyrst som deltakar, seinare som kulturhistorieformidlar og turleiar, og med Berit Øygard, som gjekk for første gong sommaren 2025. To blide og engasjerte damer som snakkar med glød om turen.

Pilegrimsvandringa i Valdres varer i åtte dagar. Når ein går er det stille – men det er mange pauser med prat undervegs. «*Det er ei spesiell oppleving å skulle gå i stillheit.*» seier Berit.

Stillheita gir rom for tankar, observasjonar og nærkontakt med naturen. Fuglar og dyr kjem nærare, og opplevinga av landskapet blir sterkare. Difor er det viktig at deltakarane er med heile vegen – det tek tid å venje seg til stillheita. Eit unntak finst: På den kortaste etappen frå Røn til Slidre kan andre få vera med. Som pilegrim går ein med ein liten dagstursekk og gjerne ein stav. Berit fekk ein heimelaga stav på første dag: «Staven er avlastande og god å gå med, og kan brukast om ein treng å kvile seg litt eller støtte seg over steinete bekkar eller i bratte bakkar.»

Når ein kjem inn i ei kyrkje, er skikken å stille staven inntil altaret eller altarringen. Pilegrimane går ofte på rad, for vegen kan vera smal. Nokon går raskare enn andre, og det blir strekk i feltet – men det er alltid ein turleiar i front og ein bak. Undervegs er det mange stopp med kulturhistorisk informasjon og ulike opplevingar. «*Samstundes kan vi ikkje stoppe for lenge, for vi har eit mål å nå,*» seier Anne Marit med eit smil.

Om ein må på «naturens avtrede», set ein frå seg sekk og stav i stigen – slik at sistemann ventar og ingen blir gått ifrå. «*Bak vandringa ligg det mykje arbeid,*» seier Anne Marit ettertenksamt. Planlegging,

transport av bagasje, mat og overnatting, merking og rydding av sti – alt krev innsats frå frivillige. Turen er eit stort dugnadsprosjekt og det er dyktige folk bak heile opplegget.

Folk som har delteke kjem med varme tilbakemeldingar. Ei dame som eigentleg ikkje likte å gå tur, sa at dette var eit høgdepunkt i livet. Andre som har gått pilegrimsturar andre stader, er imponerte over både opplegg og natur – og trekkjer fram det heilskaplege ved turen.

Det er alltid nokon frå kyrkja med på turen, noko som betyr mykje for enkelte deltakarar. Som regel startar dagen med ei morgonstund leia av ein prest. For mange gir dette ei meditativ meining, der ein tenkjer på eige liv – men det er frivillig å delta. Det gir uansett ein fin start på dagen, uavhengig om ein er kristen eller ikkje, meiner Berit.

Berit er ikkje medlem i Den norske kyrkja, og har vore konfirmantleiar i Human-Etisk Forbund. Likevel gjorde turen sterkt inntrykk. «*Ved kvar kyrkje vi kom til, vart vi møtt av nokon som fortalde med stoltheit om kyrkja si. Og kvar gong vi kom og gjekk, ringte dei med klokkene.*» Ho syntest det var rart at dei ringde for ei så lita gruppe, men forstod etter kvart kor viktig det var. «*Lyden av kyrkjeklokkene rører mange.*»

Anne Marit, med sin kulturhistoriske bakgrunn, utdjupar: «*Klokkene som ringer er som lyden av middelalderen – klokker som har*

– ei oppleving for sansane

følgt folk gjennom alle fasar i livet, gjennom sorg og glede – dei rører meg sterkt. Det er også rørande at nokon frivillig stiller opp og ringer og opnar kyrkjene for oss.»

«*Ein møter mange folk, nye stadar og opplever Valdres på ein annan måte enn ein er van med. Det er godt å gå i stillheit saman.*» seier Berit. Ho måtte trene til turen på førehand, og både treninga og turen vart ei god oppleving. «*Det å gå i åtte dagar, ca to mil kvar dag, gjer at ein blir sliten – men kjenner gleda ved å meistre.*» Ho var redd for ikkje å vera godt nok førebudd, men turen er inga styrkeprøve, ingen ekstremsport, så ho var meir enn godt nok trena. «*Men ein bør like å gå!*» seier ho med eit lurt smil.

Anne Marit har vore med mange gonger, men understrekar at det har vore ein del av ferien – ikkje jobben ved Valdres Folkemuseum. «*Det er ei stor glede, men ikkje alltid lett å få det til å passe kvar sumar.*» No har ho sagt frå seg ansvaret som turleiar framover, men kan hende blir ho framleis å møte som kulturhistorieformidlar ved enkelte stopp. «*Vi har uansett fleire gode turleiarar med på laget.*» Det finaste for Berit ved pilegrimsvandringa er å ha gjennomført turen, kopla seg av nett, og berre vore til stades her og no. Og så er det er godt å røre på seg.

«*Men kvifor bør folk gå denne turen?*» lurer eg på.

Anne Marit svarar kontant: «*Det er ein veldig fin tur. For moderne menneske kan det vera godt å koble av. Ein blir kjend med Valdres på ein annan måte. Det er ei avveksling til stress og mas. Mange likar å gå turar åleine – men kor ofte får ein sjansen til å gå ein slik 8-dagarstur der alt er tilrettelagt? Der du berre kan delta, ta i mot det som kjem og nyte?*»

Anne Marit og Berit skildrar engasjert turen i korte trekk:

Starten av vandringa – Sør-Aurdal

Turen startar ved Hedalen stavkyrkje og går over skogsvegar, sti og myr – utan nettdekning. Det er viktig med gode sko. Første overnatting er i telt eller gapahuk. Vidare går turen til Reinli stavkyrkje. Dei to første dagane er meir eller mindre villmark. I Reinli er overnattinga i gymsalen på Reinli skule, før turen går vidare via Liagrenda til Aurdal kyrkje med omvising der.

Gjennom Nord-Aurdal

Frå Aurdal går turen vidare på lånte syklar fram til Fagernes langs den gamle jernbanelinna innom Tingnesodden, der ein meinar Heilag-Olav kristna Nord-Aurdølene, og til overnatting på Fagernes Camping. Dagen etter går turen via Bergastigen og opp på Fodnesåsen, vidare langs vegen og ned att til Ulnes kyrkje med flott utsikt det meste av vegen. Så vidare via vestsida av Strandefjorden til Røn og

Furulund pensjonat. Berit opplevde denne dagen som den finaste etappen. Det er gode dusjmuligheiter undervegs, men det beste med å koma til Furulund var ei oppreidd seng. Ein blir ikkje kravstor av å vera på pilegrimsvandring.

Dei tre turleiarane.

Vestre Slidre og Einang-steinen

Vidare går vandringa på vestsida av Slidrefjorden til Øyjar kapell og Mo kyrkjeruin, over Einangsbrua til Tingsteinen, der Heilag-Olav kristna slidringane, og til Slidredomen. Overnattinga skjer på samfunnshuset i Slidre. Dagen etter blir gruppa frakta med buss opp til Einangsteinen. Derifrå går dei langs Slidreåsen ned til Lomen Stavkyrkje, der gruppa stoppar og blir vist rundt i Ringestadtunet. Frå Lomen vidare til Høre stavkyrkje. Berit vart veldig betatt av denne kyrkja. Den var liksom så veldig levande. Frå Høre går turen via den gamle kongevegen til Åsvang skule med overnatting i gymsal.

Mot fjellet og målet i Vang

Nest siste dag går turen til Heensåsen kyrkje, på austsida av Vangsmjøsa, langs Vennis og til Øye Stavkyrkje, med overnatting på Øye skule. Den siste dagen går frå Øye kyrkje, opp gjennom Rødalen til St.Thomaskyrkja på Filefjell. Ein er komen skikkeleg opp på fjellet, og det er rett og slett nydelig! Det er godt å koma fram.

Vil du vera med på pilegrimstur?

Turen er open for alle. Maks 25 deltakarar. Påmeldingsfrist 01.05.2026.
Påmelding: Liv Barbro Veimodet på tlf 41674669, epost lv564@kirken.no
Spørsmål: Eli Vatn på tlf: 99129976, E-post: eli.vatn58@gmail.com
Pris kr. 9000,- ved påmelding **FØR 31.01.26 Etter dette: kr 10.000,-**

Prisen inkluderer turleiing, guiding, overnatting, alle måltid, bagasjefrakt og følgjebil.
Sjå nærare informasjon i brosjyra frå Pilegrimsfellesskapet St. Thomas Valdres. (Spør på kyrkjekontoret!)

Takkoffer / ofring / kollekt – hva og hvorfor?

Tekst: Marit T. Bjørnshagen

I uminnelige tider, og innenfor alle religioner, trosretninger og kulturer har mennesket ofret til gudene for å blidgjøre dem. Ordet ofring kommer fra latin, offerre, som betyr å «bringe frem for», eller «overgi». Det handler om å gi noe til ære for Gud uten å fremme noe krav om å få noe tilbake. Likevel ble offerhandlinger ofte utført i håp om at guden eller den overnaturlige makten skulle bli blidgjort slik at man likevel fikk noe igjen for det man har gitt bort. Ofringen var ofte for å få god avling og fruktbarhet, for å beskytte mot sykdom og farer, og for å skape samhørighet. I Bibelen kan man for eksempel lese om en lang rekke av ulike ofre, som brennoffer, fellesskapsoffer, takkoffer, syndoffer, skyldoffer, grødeoffer og drikkoffer.

Historikk

I Norge ble tiende innført av Sigurd Jorsalfare rundt år 1120. Dette var en form for offer som ble gitt til kirka, som regel i form av naturalia eller penger. Tidligere var dette en del av prestens inntekter i Den norske kirke. Presten hadde rett til offer ved de store høytidene og ved de kirkelige handlinger. Etter reformasjonen ble det vanlig å samle inn penger under gudstjenesten i særskilte «tavler», det vil si små tre-esker med håndtak. Fra midten av 1500-tallet ble det bestemt at det skulle bæres rundt minst to tavler, der en var til kirkehuset og en til de fattige. Kirkeritualet av 1685 nevner «de fattiges tavler». Innsamlingen kunne også skje ved såkalte offerposer. I eldre tid var disse gjerne forsynt med en liten bjelle som satt på et langt skaft. Slik skulle en gjøre menigheten oppmerksom på innsamlingen.

Fram til 14.juli 1897 var offer en viktig del av kirkens inntekter, men på denne datoen ble ofringer til Den norske kirke forbudt ved lov. Loven ble imidlertid opphevet 7. juni 1996. Da ble det bestemt at det er menighetsrådene som bestemmer hvem ofringen skal tilfalle. 1. januar 2021 kom det en lov om Kirkeordningen der det ble bestemt at det lokale menighetsrådet skal avgjøre om det skal tas opp offer eller foretas innsamling i kirken. Innsamlingen, eller takk-offeret, gis som regel i form av en pengegave eller kollekt, som gjerne blir videreformidlet til kristelig veldedig arbeid.

I dag brukes ulike metoder til innsamling av offer eller kollekt. Noen bruker offerposer som sendes rundt i benkene, mange tilbyr kirkegjengerne å bruke VIPPS, der de kan betale via mobiltelefonen, og i enkelte kirker står det ofringsboller ved utgangen der folk kan legge pengene. Det forekommer helt sikkert andre måter også.

Hva går pengene til, og hvorfor er det fremdeles så viktig med et takk-offer? Det er menighetsrådene som bestemmer om det skal tas opp takk-offer i kirka, og dette praktiseres i alle soknene i Nord-Aurdal. Man har mulighet til å gi en gave, liten eller stor, etter de fleste gudstjenestene. Menighetsrådene bestemmer hvem pengene skal gis til. Opp gjennom tidene har mye av de innkomne midlene gått til større organisasjoner, som Kirkens Nødhjelp, Frelsesarmeen, Indremisjonen og andre kristne organisasjoner som hjelper mennesker i nød. Lokalt har det blant annet blitt gitt penger til Stabburshella, Leve Oppland og til bruk i eget sokn. Alle disse mottakerne er avhengige av gaver for å kunne hjelpe folk som sliter på et eller annet vis. Når takk-offeret går til eget sokn er det for å dekke inn deler av de tingene menighetsrådet har utgifter på hvert år. Det er for eksempel dåpsservietter, dåpslys, 4-årsbok, 6-årsbok, frukt og saft ved ulike arrangementer i kirka, ungdomsarbeid i ulike former, gullkonfirmantfeiring med mer. Det varierer mellom de ulike soknene, for det er ikke like aktiviteter alle steder. Uansett ønsker menighetsrådene å få til aktiviteter for å samle folk i bygda, for at folk skal møtes og snakke med hverandre, og for å lage trivselsaktiviteter som er hyggelige for både små og store.

Alt koster penger, og de ulike menighetsrådene har ikke like god råd. Derfor er de avhengige av gaver for å kunne fortsette det gode arbeidet. Det er ikke alle som kommer i kirka som har like god råd heller, og det er ingen som forventer at alle skal gi en gave når de er i kirka. Likevel har de fleste av oss det mye bedre enn mange andre i dagens samfunn, med kriger, naturkatastrofer og sult. Så kanskje kan et lite takk-offer en gang iblant være måten å takke på, for at vi faktisk har det bra? Ingen gave er for liten, og ingen er for stor, og du kan gi anonymt. Pengene går i alle fall til gode saker, og har du en hjertesak som du ønsker skal støttes er det fullt mulig å ta kontakt med menighetsrådet i ditt eget sokn og komme med innspill og ønsker.

På vegne av alle som mottar gaver:
Tusen takk for støtten!

Kilder: snl.no, wikipedia.no og kirken.no

Familiejuletrefest

PÅ MENIGHETSHUSET I AURDAL

Mandag 29. desember 2025 kl. 16.30

Mye sang og gang rundt juletreet • Åresalg • Bevertning

VELKOMMEN TIL ALLE!

Aurdal Helselag • Aurdal Menighetsråd • Aurdal Vel

Valdres Montesorriskule er ei gratis privatskule som tilbyr unik pedagogikk

frå 1. til 10. trinn

Bruk av konkretiseringsmateriell, aldersblanding, ein god balanse mellom teoretisk og praktisk læring og kvart einskild barn i fokus, er noko av det som kjenneteiknar opplæringa.

www.valdresmontesorri.no

VALDRES MONTESSORI

ALLEHELGENSDAG og HALLOWEEN

Tekst: Marit T. Bjørnshagen

I skrivande stund har det akkurat vore markering av Allehelgensdag i kyrkjene i Nord-Aurdal. Allehelgensdag fall i år på 2.november, og det var gudsteneste i fem kyrkjer i Nord-Aurdal denne dagen. Allehelgensdag blir markert i Den Norske Kyrkja den fyrste helga i november, og er ein viktig dag for å minnast dei døde. Mange kyrkjer held ope denne dagen for å takke for livet som har vore, for samtale, lystenning og for å samlast i sorga og saknet. Og ikkje minst for å minnast sine kjære med glede. Veldig mange tenner også lys på gravene på kyrkjegarden denne dagen.

Omtrent samtidig blir den folkelege og meir kommersielle varianten av Allehelgens feira i form av Halloween. Halloween er ei samantrekning av det engelske namnet "All Hallows' Eve", som direkte oversett betyr "Alle helgeners aften". Opprinneleg var halloween ein keltisk tradisjon, som stamma frå ein gamal keltisk hausttakkefest som vart feira rundt 31.oktober. Keltarane trudde at skiljet mellom verda til dei døde og til dei levande var på sitt tynnaste på denne tida av året, slik at åndar kunne ferdast fritt. For å skremme bort eventuelle vonde åndar tende folk bål og kledde seg ut i kostymer. På 700-talet fastsette pave Gregor III Allehelgensdag til 1.november, og innlemma nokre av dei folkelege tradisjonane i den kristne feiringa. Dette gjorde han for å kristne denne heidenske tradisjonen, slik at fleire konverterte til kristendommen.

På midten av 1800-talet var det ein stor hungersnaud i Irland, og dette førte til ei stor utvandring til USA. Irane, som er av keltisk opphav, tok med seg skikkane og tradisjonane sine til sitt nye heimland.

Før irane kom vart haustfestane stort sett feira i små landlege samfunn i USA, men irske og skotske innvandrarar gjorde halloween til ei populær høgtid over heile landet. Innvandrarane tok også med seg tradisjonane med å kle seg i kostymer, laga lykter for å halde vonde åndar borte, og skikken med å gå dør-til-dør i kostyme og be om mat eller pengar i byte mot ein song eller ei bøn. Denne skikken har utvikla seg over tid, og har i stor grad blitt til ei verdsleg feiring med fokus på moro og uhygge i staden for det religiøse opphavet.

Her i landet markerar mange både halloween og allehelgensdag, og begge tradisjonane har fokus på dei som har gått bort. Det fine med allehelgensdag er at dei som har gått bort det siste året får namnet sitt sagt høgt i kyrkja samstundes som det blir tent eit lys som skal brenne til minne om den personen. Då er det godt å ikkje vera åleine. Vi har alle nokon vi saknar, og det kan vera godt å prate om og dele dette saknet.

Til minne om alle som er gått bort:

Den dag kjem aldri *av Åsmund Olavsson Vinje*

Den dag kjem aldri at eg deg gløymer,
for um eg søver, eg um deg drøymer
Um nott og dag er du like nær,
og best eg ser deg når myrkt det er.

Du leikar kringom meg der eg vankar.
Eg høyrer deg når mitt hjarta bankar.
Du støtt meg fylgjer på ferdi mi,
som skuggen gjeng etter soli si.

Når nokon kjem og i klinka rykkjer,
d'er du som kjem inn til meg, eg tykkjer:
Eg sprett frå stolen og vil meg té,
men snart eg sig atter ende ned.

Når vinden lint uti lauvet ruslar,
eg trur d'er du som gjeng der og tuslar!
Når sumt der burte eg ser seg snu,
eg kvekk og trur det må vera du.

I kvar som gjeng og som rid og køyrer,
d'er deg eg ser; deg i alt eg høyrer:
I song og fløyte- og felelåt,
men endå best i min eigen gråt.

Barnas

LABYRINT
Kan du hjelpe guten gjennom labyrinten slik at han kan gi fiskane og brøda sine til Jesus?

FARGELEGG
Her gir nokon barn to fiskar og fem brød til Jesus. Jesus brukte det til å gi mat til 5000!

Teikningar: CLAUDIA CHIARAVAILOTTI

Vits
– Veit du kor mykje klokka er?
– Ho er i alle fall ikkje fire.
– Korleis veit du det?
– Jo, for eg skulle vere heime klokka fire, og det er eg jo ikkje.

Gi bladet Barnas til eit barn du er glad i!

Desse oppgåvene er henta frå bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

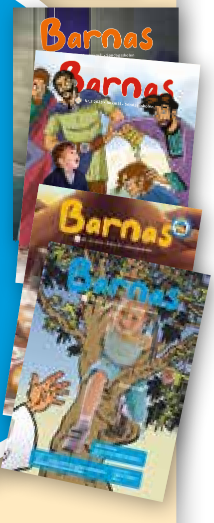

KRYSSORD
Bruk Det nye testamentet i Bibelen for å komme fram til løysingsordet.

Du finn Bibelen på internett også! Sjå **bibel.no**

1. Bygning i Lukas 2,46
2. Disippel i Johannes 20,26
3. Bær i Matteus 7,16
4. Tal i Matteus 26,15
5. Landområde i Markus 16,7

Vits
Mannen tok på seg reine sokkar kvar dag. Til slutt fekk han ikkje på seg skoa …

Aurdøl – hald de oppdatert!

- Bygdemøte i Aurdal!

Tekst og foto: Jeanett Aspholt-Weisser

Menighetsrådet tok initiativ til et bygdemøte i Aurdal og inviterte inn lag, foreninger og innbyggere til en samling i menighetshuset. Møtet ble holdt torsdag 23. oktober. Visjonen bak møtet var å kunne samle alle i Aurdal og se på mulighetene til samarbeid og å skape aktiviteter på tvers av alle lag, foreninger og engasjerte sambygdninger som kom hele bygda til gode.

Vi var så glade når det møtte opp folk fra Aurdal IF, Aurdal Vel, Aurdal Historielag, Stiftelsen Frydenlund, Aurdal Musikkorps, Nasjonalforeningen Aurdal Helselag, Kulturbygda Aurdal, Garasjin/Valdres Gatebil, NMK Valdres, småbarnsforeldre og sambygninger som ønsket å skape noe i den vakre bygda vår.

Leder i menighetsrådet Jeanett Aspholt-Weisser ønsket velkommen og sa noen ord om hvorfor vi inviterte til denne kvelden. Etter det tok vi en presentasjonsrunde hvor alle sa litt om hvem de var, hvem de representerte, hva de gjør og hvorfor de kom.

Det kom soleklart frem at her er det potensial til å skape aktiviteter for alle generasjoner hvis vi bare samarbeider og det gleder et inkluderingshjerte!

Det kom frem flere gode ideer og tanker som kan jobbes med videre. Men resultatet fra dette ene møtet var 2 konkrete ting: Det lages en egen facebook-side for alle aktiviteter i Aurdal slik at man lett har oversikt på en side i stedet for å måtte gå inn på mange ulike. Her har Jeanett og Ingvil Haadem Brekke ansvar for å opprette og legge inn aktiviteter. Alle lag, foreninger og lignende sender inn til siden og da vil alle kunne ha en oversikt over hva som foregår i bygda vår. Siden heter: Aurdøl- hald de oppdatert! Søk den opp da vel!

Vi vil arrangere julegrantenning ved menighetshuset i Aurdal kl 17.00 mandag 1 desember. Alle oppgaver ble delegert til ulike deltakere som var til stede på møtet. Så her går vi sammen på tvers og alle bidrar litt for å skape aktivitet og trivsel for alle i bygda. Dette viser hvordan man kan skape glede, inkludering, tradisjon og samhold ved hjelp av kommunikasjon og ønsket om å glede andre.

Neste møte blir i månedsskiftet januar/februar og vi gleder oss til fortsettelsen!

Vi vil rette en stor takk til alle som møtte opp og bidrar til at dette er mulig!

Minnelund Aurdal

Nord-Aurdal kirkelige fellesråd har i flere år jobbet med å få til en navna minnelund på kirkegården i Aurdal. En navna minnelund er urnegraver på et gravfelt med felles minnesmerke. På minnesmerket er det er anledning til å sette skilt med navn, fødsels-og dødsdato på de som er gravlagt på minnelunden.

Til nå har Tingnes kirkegård vært den eneste kirkegården med navna minnelund i Nord-Aurdal. Driftsleder for gravplassene i Nord-Aurdal, Sigve Nordåker, har tatt tak i saken og i høst godkjente Statsforvalteren planene om navna minnelund i Aurdal. Dermed kan det praktiske arbeidet med å realisere navna minnelund på Aurdal kirkegård begynne. Minnelunden er planlagt sentralt på gravplassen, lett tilgjengelig fra inngang og parkeringsplass og det vil bli tilrettelagt for besøkende kan sette fra seg blomster og tenne lys.

Minnesmerket blir klargjort høsten 2025 og resten av arbeidet blir gjort våren 2026. Dermed regner vi med at minnelunden er klar til bruk i løpet av sommeren 2026.

Fasteaksjonen 2025 i Ulnes sokn

Tekst: Ulnes sokneråd v/Elin Moe og Ranveig Haugli Brujord

Tysdag 8.april var det nok ein gong tid for fasteaksjon i regi av Kirkens Nødhjelp. Som tradisjonen tilseier så var det konfirmantane i bygda som var bøsseberarar. Det var to konfirmantar i år, så rodene vart fordelt så godt som råd var. Om ikkje folk var heime eller på anna vis ikkje fekk gjeve pengar, så kunne dei Vippse. Det var sett opp plakatar om fasteaksjonen på Ulnes grendehus og ved kyrkja.

Etter samling i Tingnes kyrkje denne ettermiddagen kom konfirmantane til Ulnes for utdeling av bøsser, ID-nummer og det som høyrer til. Då dei kom inn att etter endt roderunde med føresette som sjåfør vart det tid til ein liten prat og servering av kake, bollar, brus og kaffe.
Me hadde også ei lita påskjøning for god innsats. Denne gongen var det påskeegg fylt med godteri. Det vart ein fin kveld med pengar på bøssa og kake i magen.

Til saman kom det inn 4416 kroner i kontantar og vipps. Tusen takk for flott innsats til årets konfirmantar med føresette!

Ny arbeidsbil på plass!

Det har en periode vært behov for ny bil til drift av kirkegårder-og bygg.
Med alt vedlikehold vi driver med, spesielt ved gravplassene, er denne pickupen super. Den kan frakte inntil 3,5 tonn.
Ved å feste på maskintralle kan både minigraver og andre maskiner eller masser nå enkelt fraktes.
I oktober kom endelig bilen, en Ford Ranger, og på bildet ser dere to fornøyde karer som er lykkelige for det!
Ser du en hvit pickup med kirka sin logo på bildørene, er det garantert Sigve eller Øyvind som er ut og kjører!

Øyvind Huset og Sigve Nordåker mottar bilen ved Hovli Auto

Oppdrag utført!

Tekst: Marit T. Bjørnshagen

Vi ønsker at julenummeret vårt skal komme ut så nærme jul som mulig, og siste leveranse via Posten er i uke 48. I tillegg tar det ca en måned å designe, trykke og transportere bladene. Vi snudde og vendte på alle mulige muligheter for å få frakta ut bladene to uker seinere, både for å komme nærmere jul, og for å få litt mindre tidspress. Redningen kom via en e-post som plutselig ramla inn til redaksjonen. Nemlig et tilbud om at ei gruppe med ni russejenter kunne ta på seg oppdraget. Og det tilbudet takket vi selvfølgelig JA til.

Så når du nå sitter og leser dette, så skal du vite at bladet er fraktet rundt til folk i Nord-Aurdal av en flokk med jenter som er russ ved Valdres Videregående skole våren 2026. Men hvem er så disse jentene? Jo, de er ni stykker som kommer fra Vestre Slidre, Vang og Nord-Aurdal, og de er ikke redde for å ta i et tak. De er den kuleste, fineste og mest inkluderende russegruppa vi har møtt så langt. De har en Chevrolet Van som russebil, og det er akkurat plass til alle ni i den, når en av dem kjører. Det blir tettere og mer inkluderende for alle i en slik bil, enn i en stor buss. Noen ganger sitter også andre venner på, og da er det ikke plass til alle i van-en. Men det er aldri noe problem å få sitte på med noen andre. Det er som oftest plass i andre biler eller busser, så de bytter litt på hvor de skal sitte på. Noen er mer inkluderende enn andre, slik er det alltid. Men denne russegruppa har som mål å være mest inkluderende av alle.

Grunnen til at jentene vil hjelpe oss med å kjøre ut bladene, er selvfølgelig at de vil tjene penger til russetida, men også at de gjerne vil gi litt tilbake til samfunnet rundt dem. De har jobba på Rakfiskfestivalen, Trollrock, Fjellmaraton, og de har vaska hos folk. Og de tar fremdeles på seg oppdrag. De tar nesten på seg hva som helst. Eksempelvis vasking, snømåking, innkjøp og bringing, passe barn eller dyr, rydding, maling, og så videre. Og dette gjør de helt fram til april. Etter det er fokuset å gjøre det bra på eksamen og å nyte den siste tida på skolen. Planen da er å kose seg og ha et fint sosialt liv, samtidig som de skal rulle, rulle, rulle og rulle litt mer. (For de av oss som ikke er helt inne i terminologien betyr det at de skal kjøre rundt i russebilen og være sosiale).

Om noen av våre lesere har noen fine oppdrag til disse driftige og hyggelige russejentene, så kan de kontaktes på mobilnummer 934 30 590. (Og husk: Bare seriøse henvendelser!)

Tusen takk for jobben, jenter! Og lykke til med resten av skoletida og eksamen. Vi håper dere får ei koselig russetid!

Torsdagsmiddag

Tekst: Hans Enger

Ein gong i månaden er det dekka til Torsdagsmiddag i kirkekjelleren i Tingnes kirke. Alle som ynskjer er hjarteleg velkomne til å dele både måltid og prat. Her møtes me på tvers av alder og soknegrenser til ei triveleg stund. Vår kjære Anna Rust Holt frå Tisleidalen sokneråd står ved grytene og sørger for smakfulle måltid og god stemning. Middagen kostar kr. 30 per person, og maks kr. 100 for ein familie. Middagen er ein del av det diakonale arbeidet til kyrkja i Nord-Aurdal. Den nyleg vigsla diakonen vår, Martha Fodnes, organiserer opplegget, og er med som vertskap dei fleste gongene.

Torsdagsmiddagen i Tingnes kirke i november, var den 6. Middagen var i etterkant av barnekor-øvelse og i forkant av musikk-halvtimen «Lys i mørketida». Omtrent 20 menneske, omtrent halvparten barn, kom på middagen. Martha understrekar at middagen ikkje er berre for barnefamiliar. Den er tenkt for alle, også enslege, som ei og anna gong har lyst på eit «middagsfellesskap».

Neste torsdagsmiddag er torsdag 9. januar. Påmelding via heimesidene til Nord-Aurdal kirkekontor, eller ta kontakt med kyrkjekontoret på tlf. 61 36 00 60. Du er hjarteleg velkomen, åleine eller saman med nokon du inviterer med deg.

Vel møtt!

Velkommen til GRATIS UNGDOMSMIDDAG hver torsdag på Briskeby Ungdomshus!

Kirkene i Valdres arrangerer i samarbeid med Briskeby Ungdomshus og ungdomskonsulent i Nord-Aurdal gratis middag hver torsdag. Tilbudet er spesielt rettet mot elever ved Valdres Videregående skole. Alle seks fellesråd i Valdres samarbeider om tilbudet både økonomisk og med voksenressurser. Hamar bispedømmeråd har også tildelt tilbudet kr. 20 000. Tilbudet varer frem til jul i første omgang, men oppslutningen så langt gjør det aktuelt å fortsette til neste år så lenge det er interessant for ungdommen og de fortsetter å benytter seg av tilbudet.

STØTT KYRKJELIVS ANNONSØRER:

aktiv.
Valdres Eiendomskontor - Tlf. 61 36 66 33

ValdresBil AS
2900 Fagernes – Tlf. 61 35 86 00

Nord-Aurdal kommune
Postboks 143, 2901 Fagernes
Telefon 61 35 90 00 | Faks 61 35 90 01
E-post: nak@nord-aurdal.kommune.no

vitusapotek+
Fagernes
Tlf. 61 35 78 30

VALDRES INSTALLASJON
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 28 00

VALDRES FOLKEHØGSKOLE
KFUK·KFUM
2920 Leira
Tlf. 61 35 95 00

VALDRES ENERGI
- alltid til stede

Gerds GULL OG SØLV
2900 Fagernes / 61 36 05 61
Etablert 1897

Damenes Klær
Tlf: 613 60 051
E-post:
dameneskleer@gmail.com

Velkommen til
Søndre Svennes Camping
e-post: svennescamping.no

vyrk

Sanne • Hauglid a.s
BYGGM. OG ENTREPRENØRFORRETNING
WWW.SANNE-HAUGLID.NO
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 29 50

Gjensidige
Valdres
2900 Fagernes – Tlf. 61 34 76 00

AUD'S SALONG
Frisør og garnutsalg
2918 Ulnes, tlf 970 66 704

ASKO
SERVERING

EIK SENTERET
Tlf: 61364480
Bygdinvegen 151
2900 Fagernes
eiksenteret.no

STRANDMO
Med røter i
kulturarven vår

VI ER I NÆRHETEN NÅR DU TRENGER OSS
Kampenes
BEGRAVELSESBYRÅ
T • 61 36 17 70
Jacob Håvelsrud • Kjersti Ødegaard • Alicia Sanne
Eldste og største gravferdsbyrå i Valdres

Bjørkestølen
★★★★ Helårscamping
+47 905 96 789
post@bjorkestolen.no
bjorkestolen.no

SpareBank 1
HALLINGDAL VALDRES

Interiørsenteret
FLISE KOMPANIET
FARGERIKE
VARMEFAG

JVB
JOTUNHEIMEN OG VALDRESRUTEN BILSELSKAP

Skreddersydde hytter og hus
VALDRES HYTTER AS
Tlf. 950 84 180
valdreshytter.no

VASETSENTERET
KJØPESENTER, CAMPING & FJELLSERVICE
joker
MOB: 906 66 061 – TLF: 61 36 30 55
E-POST: jokervaset@joker.no – POSTADRESSE: Panoramavegen 901, 2960 Røn

Aurdal Fjordcamping og Hytter
2910 Aurdal

KIWI Aurdal
KIWI Leira
KIWI Fagernes
KIWI mini pris
Kjøp kjapt, trygt og billig

HEMSING FESTIVALEN

FLORISS
Valdres blomster
Vi binder blomster til alle anledninger
Utfører gravplanting i Nord-Aurdal etter avtale
Tlf 613 61 449 epost: post@valdresblomster.no

KAMPENES Blomster
Jernbanevegen 4, 2900 Fagernes
fagernes@kampenes.no, Tlf 61366810

www.vasetdansen.no
VASETDANSEN
CAMPING • HYTTER • DAGLIGVARER • KRO
2923 Tisleidalen - Tlf 6135 9950 - camp@vasetdansen.no

Velkommen til et godt måltid!
SEKSKANTEN
Mobil: 415 08 415 epost: Kari@sekskanten.no

Gøtt Regnskap
autorisert regnskapsførerselskap
E-post: post@g-regnskap.no • Tlf 613 62 000

EiendomsMegler 1
FJELLMEGLEREN
E-post: valdres@em1fjellmegleren.no
Tlf: 61 35 20 30

Ønsker du fortsatt å motta Kyrkjeliv?

Skal vi overleve trenger vi alle bidrag vi kan få, store som små.

VIPPS 660778 eller Kontonr 2320.28.52955

❤ TUSEN TAKK ❤

HJARTELEG TAKK for god støtte!

Det er ei kjennsgjerning at Kyrkjeliv ikkje kan eksistere utan at vi får økonomisk støtte frå private gjevarar og bedrifter som bidreg med støtteannonser. Vi ville gjerne takke kvar og ein av dykk ved namn i julenummeret, men det visar seg vanskeleg å få til. Det er ein del gåver som blir slått saman til ein post når kasseraren vår får melding om gåva, slik at det er vanskeleg å få plukka ut eitt og eitt namn. I tillegg kan det fort bli utegløymt nokon når ein leitar etter namn i ei lang kontoutskrift. Difor vel vi å takke dykk alle samstundes. Og de skal vite at vi set utruleg stor pris på alt de bidreg med, for at vi kan fortsetja å lage dette bladet.
Det er lettare å vise til annonsørane våre, og dei fleste er samla på side 38. Om de ser nøye etter har vi fått fleire nye støtteannonsar, og vi er svært takksame for at så mange bedrifter finn råd til å støtte oss. Det er inga selvfølge at folk har råd til, og vilje til, å gje ei pengestøtte i ei tid der alt har blitt dyrare. Og difor er vi veldig heldige som har dykk!

Vi ynskjer dykk alle ei god julehøgtid, og nok ein gong: TUSEN TAKK!
Om det er fleire som ynskjer å bidra med ei lita støtte, kan dette gjerast på VIPPS 660778 eller på kontonummer 2320.28.52955.

Livets gang

Aurdal

Døpte:
08.06.2025 Amelia Brenna
08.06.2025 William Ringen Bråten
20.07.2025 Isak Rustøe Opheim
10.08.2025 Mille Øverstuen Belgum
10.08.2025 Heike Hagebråten Kulhuset
10.08.2025 Ulrik Rusti Skogheim
10.08.2025 Vilde Brateng Hermundsplass
24.08.2025 Othilie Grøndalen
07.09.2025 Josefine Hegard Frøysaker
07.09.2025 Iben Stensrud Nordåker
05.10.2025 Lilja Lihagen - Onstad
05.10.2025 Torjus Bjørnerud Sørbråten
19.10.2025 Sigurd Volden Løvold
19.10.2025 Hallvard Harildstad Volden

Vigde:
31.05.2025 Roald Eidsheim og Marianne Lofthaug
07.06.2025 Martine Tuverud Jensen og Even Bjørgo
14.06.2025 Karoline Bjune Kjølseth og Mathias Rustad Bevolden
20.07.2025 Kristin Rustøe og Kjetil Opheim
06.09.2025 Christian Eide og Pernille Hennie Kristianslund
07.09.2025 Sigve Kattevold Nordåker og Marte Hagen Stensrud
13.09.2025 Magnar Aaberg og Lisa Pichler

Døde:
28.05.2025 f. 1949 Knut Foggum
28.05.2025 f. 1953 Klara Anny Høyset Foggum
06.06.2025 f. 1959 Odd Arild Ranum
12.06.2025 f. 1928 Gyda Marie Kleven
08.08.2025 f. 1935 Astrid Bodil Buset
15.08.2025 f. 1938 Astrid Nelly Karlsen
05.09.2025 f. 1938 Kristine Hagaseth
26.09.2025 f. 1958 Vigdis Bråten

Skrautvål

Døpte:
08.06.2025 Tilde Bøe Hippe
29.06.2025 Jonas Lium-Tjernslien
29.06.2025 Klara Kvale Lauvhaug
12.10.2025 Mathea Berg Wedén

Vigde:
26.07.2025 Sigrid Lauvhaug og Sondre Strand

Døde:
05.06.2025 Inga Skrautvol f. 1938
27.06.2025 Erling Bratvold f. 1953
31.07.2025 Liv Kvehaugen f. 1939
08.08.2025 Ragnhild Kampen f. 1935
14.08.2025 Haldor Duvrud f. 1931

Svenes

Vigde:
07.06.2025 Krister Dokken Strand og Ingrid Fuchen Røyne

Døde:
28.05.2025 Kjell Terje Rognås f. 1949
11.07.2025 Ståle Breiseth f. 1977
21.08.2025 Nils Wardberg f. 1933

Tingnes

Døpte:
03.08.2025 Jonas Skoglund Ringen
31.08.2025 Marie Biribakken Sleperud
31.08.2025 Adrian Løvlie Raaen
31.08.2025 Elise Skrebergene Ødegaard
12.10.2025 Noah Balstad

Døde:
04.06.2025 Kjell Harald Stavenjord f. 1942
27.06.2025 Ingeborg Roald f. 1927
04.07.2025 Gudbrand L Tvenge f. 1940
24.07.2025 Inger Kristin Haukli f. 1954
07.08.2025 Anne Marie Lundmoen f. 1938
19.09.2025 Oddvar Rabben f. 1960
24.09.2025 Ingebret Lid f. 1936
01.10.2025 Kari Enget f. 1960
02.10.2025 Ivar Øibakken f. 1948
08.10.2025 Kjell Erik Rundbråten f. 1949

Tisleidalen

Vigde:
13.09.2025 Jørund Heia Reime og Vilde Karlsen Løkken

Døde:
12.06.2025 Helge Haganæs f. 1934

Ulnes

Døpte:
03.08.2025 Brage Ulvestad Hippe
03.08.2025 Erik Kvaal
05.10.2025 Synnøve Sundheim Magnussen

Vigde:
09.08.2025 Bård Eirik Braaten Aasgaard og Ingrid Marie Hoel Sandberg

Døde:
17.10.2025 Anne Kristine Hals f. 1930

VELKOMEN til KYRKJE

Onsdag 24.12.2025

VLMS kl. 11:30 Geir Wiknes

Aurdal fjellkirke kl. 12:30
Gudstjeneste. Kristine Inderhaug

Strand kirke kl. 13:00 Geir Wiknes

Ulnes kyrkje kl. 14:00 Terje Eklund

Skrautvål kyrkje kl. 14:30
Gudstjeneste. Geir Wiknes

Tisleidalen kirke kl. 14:30
Gudstjeneste. Kristine Inderhaug

Aurdal kirke kl. 16:00
Gudstjeneste. Kristine Inderhaug

Tingnes kirke kl. 16:00
Gudstjeneste. Geir Wiknes

Torsdag 25.12.2025

Aurdal kirke kl. 11:00
Gudstjeneste. Geir Wiknes

Fredag 26.12.2025

Tingnes kirke kl. 11:00
Julesalmemesse. Geir Wiknes

Søndag 28.12.2025

Ulnes kyrkje kl. 11:00 Kristine Inderhaug.

Onsdag 31.12.2025

Nyttårsaften Tisleidalen kirke kl. 15:00
Kristine Inderhaug

Aurdal kirke kl. 17:00
Kristine Inderhaug

Søndag 4.januar Kristi åpenbaringsdag

Tingnes kirke kl. 11:00 Geir Wiknes

Søndag 11. januar

Aurdal kirke kl. 110:0 Kristine Inderhaug.

Søndag 18.januar

Skrautvål kirke kl. 11:00 Misjonssøndag og bibelutdeling til 11-åringene.
Geir Wiknes

Søndag 25.januar

Ulnes kirke kl.11:00 Bibelutdeling til 11-åringene. Kristine Inderhaug

Søndag 1. februar

Tingnes kirke kl.11:00 Bibelutdeling til 11-åringene. Kristine Inderhaug

Søndag 8. februar

Aurdal kirke kl. 11:00 Bibelutdeling til 11-åringene. Kristine Inderhaug

Søndag 15.februar Fastelavenssøndag

Skrautvål kirke kl. 11:00
Karnevalsgudstjeneste. Geir Wiknes

Tingnes kirke kl.13:00
Kristine Inderhaug

Askeonsdag 18. februar

Strand kirke kl.18.30
Geir Wiknes

Søndag 22. februar

Ulnes kirke kl. 11:00 Geir Wiknes

Tisleidalen kirke kl. 13:00 Geir Wiknes

Søndag 1. mars

Aurdal kirke kl.11 Kristine Inderhaug

Fredag 6. mars

Tingnes kirke kl.18:30
Verdens bønnekvinnedag. Martha Fodnes og Kristine Inderhaug

Søndag 8. mars

Strand kirke kl.11:00 Geir Wiknes

Ikke mottatt blad?

Dersom du ikke mottok sommernummeret vårt kan du henvende deg på Kirkekontoret og få et der så lenge de har igjen blader.

TAKK!

for gåva som vart gjeve
til Skrautvålskyrkja ved gravferda til
Inga Skrautvål

- Skrautvål sokneråd

TAKK!

for gåva som vart gjeve
til Skrautvålskyrkja ved gravferda til
Erling Bratvold

- Skrautvål sokneråd

TAKK!

for gåva som vart gjeve
til Skrautvålskyrkja ved gravferda til
Ragnhild Kampen

- Skrautvål sokneråd

Barnas

Vits:

Vet du hva som er meitemarkens favorittsang? Svar: Deilig er jorden.

LABYRINT

Kan du hjelpe gjeterne å finne veien til stallen?

Tegninger: EMILY FOX

FINN FEM FEIL

Her forteller englene gjeterne om Jesusbarnet i krybben. De to bildene er nesten helt like, men kan du finne de fem feilene på bildet under?

FARGELEGG

Gi bladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

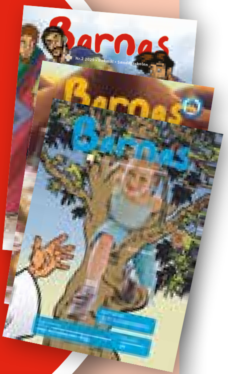

PRIKK TIL PRIKK

Tegn strek fra 1 til 2 også videre. Hva gjemmer seg her?